

VilaWeb

Avançament editorial:
L'editorial 3i4 publica la
correspondència entre
Joan Fuster i Max Cahner

Les cares de la **primavera valenciana**

**Els canvis que
comporta la reforma
laboral**

**Sheldon Adelson,
l'amo d'EuroVegas**

Homenatge a Sílvia

catalunya

m'agrada

compartir

llocs que em posen
LA PELL DE
GALLINA

llocs que em posen
LA PELL DE
GALLINA

llocs que em posen
LA PELL DE
GALLINA

lloc

Partal, Maresma i Associats

C. Ferlandina, 43
08001 Barcelona
Tel. 93 442 64 39

Editora

Assumpció Maresma

Director

Vicent Partal

Coordinadora de la revista

Montse Serra

Cap d'edició

Jem Cabanes

Caps de redacció

Josep Casulleras

Redacció

Martí Crespo
Bel Zaballa
Pere Cardús
Jordi Carreño

Opinió

Xavier Montanyà
Marta Rojals

Màrqueting i publicitat

Jaume Prenafeta

Publicitat

Montserrat Calopa

Tecnologia

Francesc Pascual

Maquetació

Jordi Juan

Correcció

Martí Crespo

Fotografia

ACN

VilaWeb

Administració

Sandra Vilalta

Editorial

Vicent Partal Primavera valenciana

Ja ho veuen: tot indica que el País Valencià ha esclatat. Molts ho sabem, que era una qüestió de temps i prou. Que només calia que passara alguna cosa capaç d'alliberar finalment l'enorme quantitat d'energia positiva que els valencians hem hagut de mantenir amagada durant tants anys. El règim polític valencià, la indecent societat del PP, ha fet aigües i una revolta per a alguns sorprenent s'ha apoderat dels carrers.

He dit que ho esperava i és així, però he de reconèixer també la meua perplexitat pel paral·lelisme palès entre aquesta primavera valenciana, que ja veurem si ho arriba a ser, i la primavera àrab. Violència arbitrària, corrupció i nepotisme contra els ciutadans, un grup de valents que encapçala la protesta i una societat que reacciona envoltant-los i encoratjant-los. Fins i tot els periodistes de Canal 9 es manifesten contra la censura, cosa que no havia pensat que ho arribaria a veure mai i que vaig posar precisament com a exemple fa mesos, quan ho van fer els seus col·legues egipcis.

No sé en què quedarà tot això. Hi ha qui somnia fer caure aviat el govern valencià o eleccions avançades. Sincerament, em sorprendria que passara això, tot i que no ho descarte. Però intuïsc, en canvi, que moltes coses han començat a canviar al País Valencià de manera definitiva. La brutalitat policíaca ha obert la caixa de pandora i ara a ells, que deia Fuster, no els resultarà gens fàcil posar fi a aquest moviment ni disminuir la importància de la voluntat de canvi dels valencians.

No ens enganyem, tanmateix. No és un bolet aparegut del no res. Tots aquests valencians, ja hi érem i n'hi ha moltíssims que han treballat molt durant dècades per posar fi al mite de la València feixistoide, que és evident que existeix, però que no representa de cap manera el conjunt de la societat. És a partir d'aquesta tasca constant i pacient que s'ha construït una alternativa al PP, aquesta alternativa que ara s'expressa al carrer amb molta força i que esperem que tan aviat com siga possible desallotge del poder els "lladres, bords i botiflers".

Sumari

Mail obert

- 7 'La poció màgica' per Marta Rojals
- 8 'L'enigma de l'esquizofrènica transició' per Xavier Montanyà

Opinió

- 10 'Grècia, l'endemà del dotze de febrer' per Valia Kaimaki
- 11 'Apple no ha seguit el model de llengua' per Marc Belzunces
- 12 'Quan tinc algun dubte sempre penso: què faria l'Ovidi?' per Toti Soler

Personatges

- 12 Samuel Aranda
- 13 Els Amics de les Arts
- 14 Chico & Rita
- 15 Petros Màrkaris

Política

- 16 a 23 Les cares de la primavera valenciana
- 24 i 25 Les dades
- 26 a 29 #IESLluísVives
- 30 i 31 Xavier Vinader: 'L'extrema dreta arriba allà on la gent d'uniforme no pot arribar'
- 32 i 33 Què implicarà el pacte CiU-PP?

Economia

- 34 i 35 Els canvis que comporta la reforma laboral
- 36 i 37 Sheldon Adelson, l'amo d'EuroVegas

Societat

- 38 i 39 El despropòsit de Renfe
- 40 a 42 Homenatge a Sílvia

Cultura

44 a 47 L'art i el país perden Antoni Tàpies

48 i 49 Antoni Llena: 'Els castellers fan construccions utòpiques que només busquen tocar el cel amb les mans'

Avançament editorial

51 i 53 L'editorial 3i4 publica la correspondència entre Joan Fuster i Max Cahner

Tecnologia

54 i 55 Barcelona, capital de la mobilitat

56 Opinió: Mòbils o EuroVegas? per Vicent Partal

57 Volunia, el cercador social

58 'Fes-me fòlou, que et vull enviar un DM'

La cronologia

59 a 63 Els titulars del mes

Els vídeos més vists

65 Tota l'oposició abandona les Corts per l'expulsió de Mònica Oltra
Implicats amb Miquel Calçada
'Veriueu-ho' de Xavi Castillo i les retallades en educació

El que passa a VilaWeb

66 L'activitat mensual de +VilaWeb i de l'espai VilaWeb

ClubAra

"la Caixa"

[Tu] ets l'Estrella

"la Caixa" i la seva ànima, l'Obra Social, han creat el **Club Ara**. Un club on les persones de més de 65 anys obtenen molts avantatges i gaudeixen de tot el que fins ara, per falta de temps, no han pogut gaudir.

Demani el catàleg del Club Ara en qualsevol de les nostres oficines i aprofiti tots els avantatges que li ofereix.

El moment és ara.

Demani'ns el catàleg o informi's en qualsevol de les nostres oficines o a www.laCaixa.es/ClubAra dels avantatges, les condicions i la vigència del Club Ara, i també de les responsabilitats dels socis del programa en els serveis prestats. NRI: 236-2011/9681

Marta Rojals

La poció màgica

Any 2012 després de Jesucrist. Tota la Hispània és ocupada per una profunda crisi... Tota? No! Al sud, una comunitat governada per membres irreductibles del partit socialista ibèric encara resisteix la recessió. Com a prova, i aprofitant la campanya electoral, han elaborat un vídeo de celebració titulat **'Las verdades de la Comunidad del Sur'**.

Com que tres minuts de vídeo són una eternitat, destacarem algunes de les 'verdades' per ordre d'esplendor. Suggestim que se les imaginin narrades per una veu entusiasta i publicitària:

1) Endeutament: la Comunitat del Sud té una de les economies més 'sanejades' d'Ibèria, amb un deute molt inferior a la mitjana i allunyadíssim del de la Comunitat de l'Est (governada per la competència) i de la Comunitat del Nord-est (habitada per set milions de garrepes victimistes i insolidaris).

2) Educació: gràcies al manteniment de la gratuïtat dels llibres de text, nou-cents mil xiquets dels seus llogarets 'no deixaran d'aprendre amb llibres gratis' (no com els altres). I donem per fet que aquests afortunats xiquets tampoc no deixaran de dinar als més de dos mil menjadors escolars públics que tenen a disposició, una xifra que supera el total de McDonald's repartits per tot Hispània!

Però no tanquin la boca encara:

3) Ocupació: la Comunitat del Sud ha ideat un magnífic pla de creació de feina que li ha permès d'ocupar dos-cents mil habitants i, de rebot, beneficiar-ne uns quatre-cents mil més (?). Contràriament a les 'altres comunitats' que continuen retallant en innovació, ells han apostat per un sistema de subvencions a empreses i d'inversions en I+D que els han situats com a capdavanters en aeronàutica, energies renovables i investigació biomèdica. Als qui ja pensin a fer les maletes, també els alegrarà de saber que és l'única comunitat ibèrica que ha confirmat la convocatòria d'oposicions per aquest any! Au, doncs a fer colzes i bon viatge!

Quina meravella, per Tutatis!, s'admiren a la Comunitat del

No deu ser que tenen amagat un druida que els proporciona una poció màgica i ara són invencibles davant la recessió?

Nord-est, una de les més escanyades per deutes, dèficits fiscals, falta de recursos i retallades. Quan tocava pagar, que no ens havien dit que nosaltres érem els rics?, reflexionen uns habitants del Nord-est mentre van a caçar senglars. Quan tocava percebre, que no es lamentaven sempre que ells eren tan pobres?, comenten uns altres, a la cua del peix. No deu ser que tenen amagat un druida que els proporciona una poció màgica i ara són invencibles davant la recessió?

Imatge del vídeo de promoció del govern d'Andalusia

Xavier Montanyà

L'enigma de l'esquizofrènica transició

Un dia van demanar a Salvador Dalí: si s'incendiés el Museu del Prado, i només pogués salvar-ne una obra, quina seria? Ell respirà a fons cerimoniosament, esbatanant els ulls d'aquella manera, i d'un cop sec, com fuetejant amb ràbia l'entrevistador, va dir: 'L'aire contingut a 'Las Meninas' de Velázquez.' Clavat. Precís. Segur. Brillant. Aquesta és la primera cosa que em va venir al cap, quan vaig poder alliberar els meus ulls de l'atracció hipnòtica d'aquella foto. O de l'aire que s'hi contenia. És al MACBA a l'extraordinària exposició sobre el Centre Internacional de Fotografia de Barcelona (1978-1983). És de la sèrie 'El Mental', realitzada pels fotògrafs Jesús Atienza, Pep Cunties i Eduardo Subías, l'any 1980, sobre l'Institut Mental de la Santa Creu.

No recordo haver estat mai tan visceralment atret i intrigat per una foto. Era una sensació nova, acompanyada d'un sentiment de desolació, com un calfred a l'ànima. Jo no he estat mai en aquell manicomi, però l'aire m'és familiar, com si hi hagués estat en una altra vida. Kafka deia que fotografiem coses per foragitar-les de l'esperit. Aquesta foto de l'any 1980 és el foragitat: el que no volíem o no sabíem veure. L'enigma de la transició. Des d'aleshores, en el nostre esperit,

hi perviuen els interrogants, que creixen com monstres. La foto que avui ens arriba d'aquell passat és una revelació. Conté totes les respostes. És infinita. Com un joc de miralls etern.

Blanc i negre. Sensació de fred i de soledat. Espai vigilat, manca de llibertat. És una sala grossa, un espai comú del manicomi. També podria ser un col·legi, un convent, una presó, una caserna o un hospital. Avui seria un museu. Al mig, frontal, hi ha un gran finestral molt elevat. Per a obrir-lo cal enfilarse a un tamboret. Porticons oberts de bat a bat. Al carrer potser fa sol, però els raigs no hi entren. Dos sofàs grans de skay i dos bancs d'església, encarats per a reunir-se a conversar. O mirar-se. Assegudes als sofàs, dues dones vulgars, d'aquelles que es desaven el mocador a la màniga. Vestits senzills, faldilla i jersei. Els cabells llisos, pentinats enrere, com els homes. Miren a terra, capficades en el seu món particular. L'una ens dóna l'esquena. O el clatell. L'altra seu a la punta del segon sofà, de perfil, amb les mans recollides a la falda. A prop seu, com una amiga que els volgués explicar alguna cosa, treu el cap una estufa de butà rudimentària. Una simple bombona amb rodes i una placa infraroja al damunt. L'aire s'intueix resclosit, gèlid. Ferums de lleixiu,

'vicks vaporub', bullit de col i colònia a lloure floten entre vapors de gas butà, d'aquells que fan venir mal de cap.

A l'esquerra, hi ha un mirall de paret. Gros. Vertical. S'hi reflecteix la imatge d'un jove, d'esquena a les dones i al finestral. Dret, amb les mans als malucs, com el torero que acaba de matar el toro. Els cabells, l'abric, la postura... deu ser el fotògraf. Mira cap a l'esquerra, lluny, molt més enllà del marge de la foto. A la dreta de l'escena hi ha una tauleta de televisió, de potes molt llargues i escanyolides, més altes que una persona. De les que hi havia en bars i casinos de poble. A sobre, presidint des del púlpit, un televisor d'antena de banyes. És engegat. A la pantalla, l'aparició casual d'un home amb bigoti, ulleres grosses de pasta, cabells engominats i una mica llargs. Duu el coll de la camisa per damunt de l'americana. Té les mans plegades a l'alçada de la boca i amb l'esquerra sosté una cigarreta. És com si parlés a les dues dones d'allà baix. Les fulmina amb els seus immensos ulls de miop. Les boges no l'escolten, no l'entenen, fan com si no hi fos. Ni s'immuten. Fa molts anys que ni parlen ni escolten. Tenen la vista al·lucinada, clavada a terra, a l'espera d'un senyal misteriós, com si aquell home els fes por. L'home és en Joan Fuster. ■■

Valia Kaimaki, periodista d'Atenes

Grècia, l'endemà del 12 de febrer

El que ha passat el 12 de febrer a Atenes és un terratrèmol que ha afectat simultàniament la ciutat i tot Grècia, a nivells. El primer, i més important, és el polític. La vida política a Grècia després de la dictadura fins ara havia estat dominada per dos partits, un de centreesquerra i un altre de centredreta, representats pel PASOK i Nova Democràcia, respectivament. El que vam veure i viure durant molts anys a Grècia va ser la rotació del govern entre totes dues formacions, que han dirigit el país amb majories còmodes i amb gran llibertat de moviment. Mai no s'havia qüestionat l'obediència total a les directrius dels partits i en els pocs casos en què havia passat, s'expulsava sense contemplacions el diputat rebel.

En aquest sentit, el fet que el 12 a la nit més de quaranta diputats hagin decidit votar contra les ordres dels seus partits, sabent que en serien expulsats immediatament i que no se'ls es podran tornar a presentar a les seves llistes les eleccions vinents, ha estat tota una revolució. I aquesta decisió empeny violentament el parlament grec a una nova era, en què cap partit no té la majoria ni la tindrà en les eleccions següents. Els partits hauran de treballar plegats, doncs, en governs de coalició.

Com és que van actuar així, els diputats rebels? Perquè hi perdien en tots els casos. Si votaven

en favor del memoràndum, no haurien obtingut probablement la simpatia dels votants en les eleccions següents; i si hi votaven contra, es trobarien immediatament fora del partit. Tot plegat és bo per al futur polític grec? Crec que és l'únic futur polític que té el país i els nostres amics europeus no haurien d'amoïnar-se tant: al contrari, crec que se n'haurien d'alegrar.

El segon nivell és l'econòmic i social. Els grecs s'han adonat que el joc europeu i internacional (amb l'FMI) s'ha acabat. Saben que poden lluitar per una sortida pròpia i reclamar no sols la salvació de l'estat, sinó també el creixement d'aquest estat, que és l'única solució viable per al futur. I reclamaran negociacions reals no amb algun comissari llunyà, sinó amb els seus propis diputats. I ben aviat la ciutadania esperarà de l'acabat de constituir parlament (fins i tot sense eleccions) que resisteixi i lluiti. La gent està preocupada perquè els anys vinents seran molt durs. La gent ha entès ara que no sols la desocupació ha entrat a casa seva, no sols els seus sous es retallaran a la meitat, sinó també que ja no hi ha més drets dels treballadors. I, en contrapartida, demanarà esperança per als seus fills. Però no estic segura com es pot aconseguir. La lliçó d'ahir és que el progrés social grec no pot arribar a través de la via del conflicte, com ha estat el cas durant molts anys i ha centrat la vida política, sinó

que ha d'arribar amb la negociació i el diàleg. A més dels polítics, la societat n'ha d'aprendre.

I, finalment, tot el món ha pogut veure com cremava Atenes, una ciutat que ha patit molt. Aixecada com una joia el segle XIX, des d'aleshores la ciutat ha estat sovint saquejada per especuladors immobiliaris famolencs que hi han erigit monstres i han destruït la majoria dels edificis més bonics del centre. Com és possible, doncs, que només els edificis més bonics que quedaven hagin cremat avui a la nit? La gent plora. Qui ho ha fet? Han estat els grups anarquistes amb els seus còctels molotov? Ho va orquestrar tot la policia? Per quin motiu? Potser per atraure l'atenció lluny dels centenars de milers de manifestants pacífics i per reduir la reacció de la gent. On queda la veritat? Ningú no ho sap, però probablement es troba en algun punt intermedi.

És veritat que la responsabilitat de la policia és gran. Malgrat que cinc-centes persones estaven preparades per a cremar Atenes, la policia ho hauria d'haver previst. Es diu que els bombers no podien passar ni arribar als focs. Però tots els manifestants donen un sol testimoni: no s'hi va veure cap bomber. Al contrari, el que s'hi va veure era la policia perseguint manifestants pacífics, alguns dels quals d'edat, fins i tot abans que els anarquistes comencessin la seva batalla urbana. ■

Marc Belzunces, membre de Softcatalà

'Apple no ha seguit el model de llengua que té el català en la informàtica'

Primer de tot cal dir que des de Softcatalà volem analitzar a fons la traducció al català del sistema operatiu d'Apple. Tanmateix, per la informació que ja en tenim, hi veiem aspectes positius i negatius.

Quant als aspectes positius, cal felicitar Apple perquè finalment hagi fet cas d'una reclamació de fa molts anys dels usuaris catalanoparlants. Igualment, la gestió de llengües del Mac OS X és millor que no la de Windows, i molt semblant a la de GNU/Linux. Això incidirà positivament en una visualització més gran entre els usuaris del català en la informàtica

i dels continguts en català a internet.

Tanmateix, i com a aspectes negatius, veiem que Apple no ha seguit el model de llengua que té el català en la informàtica. Un model plenament funcional sobre el qual el català no es pot permetre que hi hagi dubtes i que és seguit per Microsoft, Google, Facebook i moltes iniciatives de programari lliure, entre més. Hem constatat que Apple respecta els models de llengua del francès, l'italià o l'espanyol. En canvi, en el cas del català l'infringeix, i segueix un model que sembla copiat de

l'espanyol, incoherent i fins tot incorrecte. No sabem si és per desconeixement del model català, per mimetisme amb l'espanyol o per la desorientació que poden haver causat les darreres instruccions contradictòries del Termcat.

A Softcatalà ens preocupa molt que això pugui dinamitar el model de llengua que el català ha bastit en l'àmbit de les TIC aquesta darrera dècada. Esperem que les versions següents convergeixin amb el model actual, més enllà de solucions concretes i específiques del món Mac. ■■

Toti Soler, músic

'Quan tinc algun dubte sempre penso: què faria l'Ovidi?'

Vaig gravar per primer cop amb l'Ovidi Montllor el 1968 i a partir de 1974 vam començar a treballar plegats de manera fixa: he participat en tots els seus discs i també em vaig encarregar de la música dels muntatges poètics. L'amistat es va anar forjant i l'entesa artística que teniem és difícil de repetir. Era íntim, afectuós, un company incomparable i un gran artista. Espero que no se l'oblidi mai.

Quan va venir a Barcelona, el seu primer ofici va ser fer de perruquer de senyores. Vam comptar que havia arribat a fer fins a trenta-cinc oficis. Quan ens vam conèixer, tots dos vivíem al costat del Parc Güell, venia a casa sovint i també em tallava els cabells. Anàvem junts a veure el Barça, perquè era molt culer. Era un amic entranyable, més aviat com un germà gran.

L'Ovidi era una persona profunda. Seriosa, tot i que li agradava també la broma, i molt conscient d'allò que defensava. Venia d'un ambient obrer i n'estava molt conscient. També era molt prudent, i a l'hora de prendre decisions s'ho rumiava molt.

M'agradava sobretot quan recitava

Era una persona molt estimada. Però també inoblidable.

poesia. Recordo que anàvem a pobles a fer recitals i fins i tot gent que no havia obert mai un llibre de poemes es quedava hipnotitzada. Poca gent sap explicar poesia de la manera natural com ho feia ell.

Però abans havia fet d'actor, que és com va començar. Feia teatre i cine, i va tenir molt d'èxit amb 'Furtivos'. Això el va fer famós, i estava molt preocupat perquè la gent pel carrer li demanava autògrafs. Li feia molta vergonya perquè era molt modest i senzill, així que anava pel carrer mig tapat perquè no el reconeguessin.

Com a lletrista, té moltes cançons memorables. Era un home molt seriós i treballava molt cada cançó, la pensava fins que trobava la manera d'interpretar-la i fer-la arribar. Era un gran artista.

Va passar molts anys sense fer cap disc. Amb el començament de la 'democràcia' van deixar de parlar de determinades persones per a fer-les desaparèixer. Li va passar a l'Ovidi, a mi i a molts més. Finalment va trobar una

discogràfica perquè li edités un disc. I va ser mentre el gravàvem que es va quedar sense veu. Primer ens vam pensar que s'havia quedat afònic. Però no, va resultar que era un càncer. Va treballar com un boig amb metges i foniatres i va fer algunes actuacions. Va patir molt, però vam poder fer un últim muntatge poètic que va ser preciós: 'Ovidi diu Sagarra'. Va ser magnífic, al Teatre Lliure, hi vam ser durant dues setmanes. Gràcies a la gravació que en va fer TV3 vam poder fer el disc després. Ho vam fer quan ja no tenia veu, i va suposar un gran esforç i molt de patiment. Justament l'última actuació va ser a Andorra fent el Sagarra.

Era el padrí de la meva filla i quan es va morir hi vaig anar amb ella. Va ser una nit terrible. Encara que ja ho sabíem, va ser una clatellada molt forta perquè era una persona molt estimada. Però també inoblidable: a casa meva, hi és molt present. Obro una carpeta, i em trobo lletres d'ell escrites a mà. N'obro una altra i m'hi trobo fotos. Quan tinc algun dubte, sempre penso: què faria l'Ovidi? Perquè trobo que tenia molt bon criteri. Mira, encara després de mort continua ajudant-me. ■■

Samuel Aranda guanya el World Press Photo

El fotògraf català Samuel Aranda ha estat guardonat amb el World Press Photo del 2011, amb una imatge de les revoltes del Iemen publicada a 'The New York Times'. La foto, feta el 15 d'octubre a Sana, mostra una dona amb la cara tapada per un nicab consolant un home ferit. 'L'escena resumeix els fets durant la primavera àrab, no sols al Iemen, sinó també a Tunísia, Líbia, Egipte i Síria. Però, a més, té un cantó íntim del drama viscut', diu el jurat.

Aranda, nascut el 1979 a Santa Coloma de Gramenet, ha treballat per a 'El Periódico' i 'El País', i va cobrir el conflicte del Pròxim Orient per a l'agència Efe. L'any 2004 va començar a treballar per a l'agència France Press. Actualment viu a Tunísia i treballa per a 'La Vanguardia' i 'The New York Times'.

Els Amics de les Arts, explorant un nou univers

Els Amics de les Arts han publicat aquest mes un nou disc, 'Espècies per catalogar'. Ara fa un any que van donar per tancada la ronda de 'Bed&Breakfast', per més que encara van fer algunes actuacions puntuals i una ronda per Alemanya. Després d'uns quants dies de vacances van tancar-se per preparar el nou disc: 'Hem mirat de fer un pas endavant en tots els sentits -manifesta Barceló-. Hem buscat coses noves: lletres, arranjaments, composició. Sobretot, no hem volgut repetir fórmules.' Per això diu que ningú no esperi trobar un 'Jean-Luc' en aquest disc perquè no hi és. 'Hem buscat noves maneres d'explicar sentiments clàssics.'

Cançons més llargues i reposades, amb poques tornades. Cançons més reflexives? 'Potser sí -diu Ferran Piqué-, però és que ens han sortit així. En tot cas, hem decidit d'abordar temes més complexos; allà on abans hauriem optat per un 'ole-le' o unes trompetes, ara ens hem dit: què passaria, si ens atrevíssim?, si no féssim broma a la primera?' I en Joan Enric:

'En aquest disc toquem temes que abans no hauríem gosat tocar, i ens hem arriscat a ser 'nyonyos', perquè no volem amargar-nos darrere de metàfores'.

Així han sortit cançons amb un ritme nostàlgic com 'Louisiana o els camps de cotó', 'Els ocells', 'Tots els homes d'Escòcia' i 'L'arquitecte', que és una de les dues cançons del disc que tracta de la paternitat. L'altra, 'Miracles', sona als Amics que ja coneixíem. No és pas l'única, també hi trobem una cinematogràfica 'A aquestes alçades de la pel·lícula' o un 'Matrimoni Arnolfini', que mantenen l'esperit més alegre i faceliós del grup. I és que, tot i que n'hi hagi menys, en aquest disc continua havent-hi l'humor dels Amics de les Arts, i cançons que juguen amb les paraules ('Carnaval', amb la col·laboració del Col·lectiu Brossa), un altre 'home que' (en aquest cas, 'que dobla en Bruce Willis') i mantenen les referències pop a tort i a dret.

Vegeu-ne el vídeo

Chico & Rita

fins els Oscar

El film 'Chico & Rita' del dibuixant i dissenyador Xavier Mariscal i del cineasta Fernando Trueba, fet a l'Estudi Mariscal al Palo Alto de Barcelona, ha competit per l'Oscar a la millor pel·lícula d'animació.

Al final, aquesta història d'amor plena de música i situada a la Cuba d'abans de la revolució no s'ha endut la valuosa estatueta, que ha correspost a 'Rango' de Gore Verbinski. Però arribar a ésser un dels cinc finalistes ja és un èxit a l'abast de ben pocs.

Petros Màrkaris,

la lluita política des de la literatura

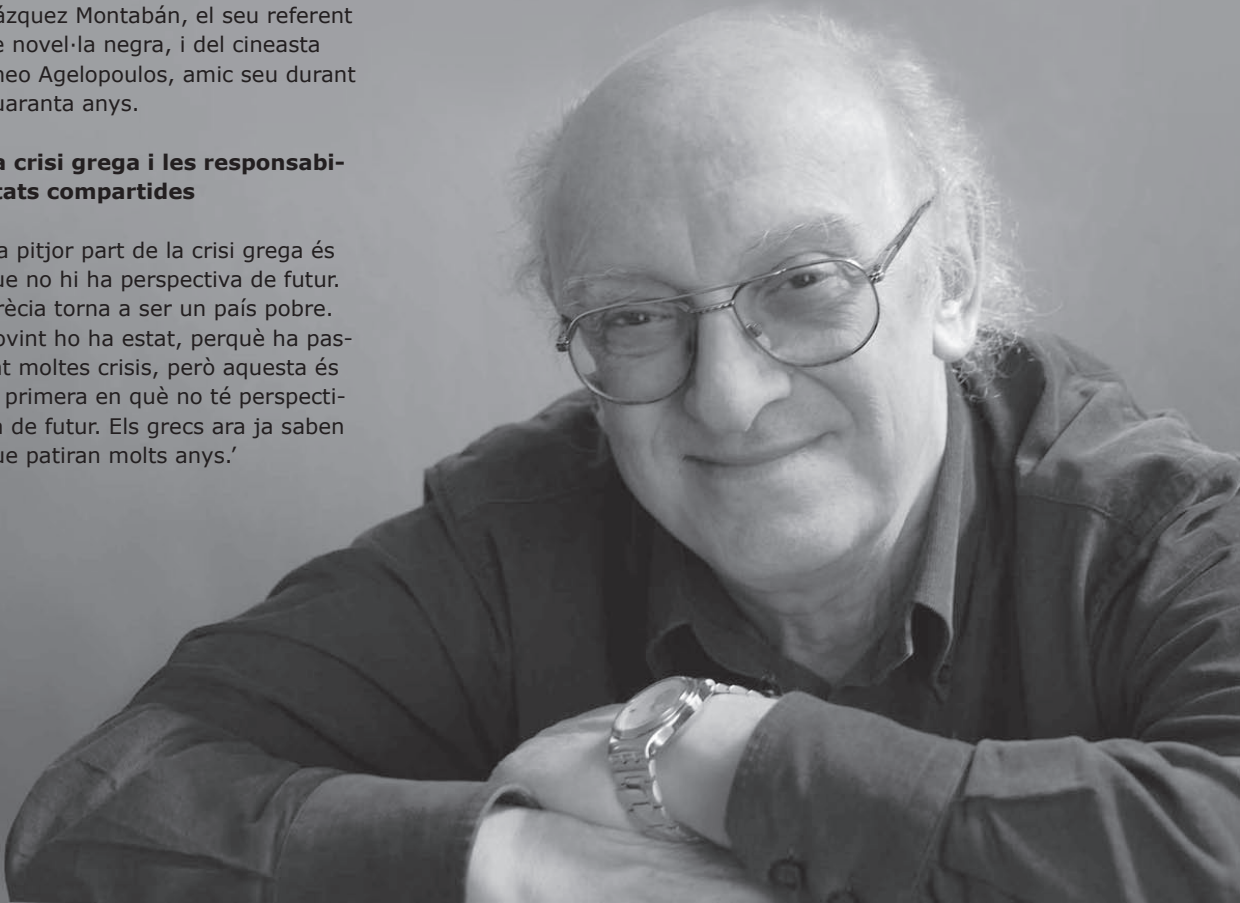
L'escriptor grec Petros Màrkaris va recollir el VII Premi Pepe Carvalho de novel·la negra 2012, en un dels actes de la BCNegra. Màrkaris, un escriptor compromès, es va reunir amb la premsa i va parlar de la crisi grega, de les responsabilitats de la classe política del seu país, de les responsabilitats europees, i del paper d'artistes i intel·lectuals a l'hora de recuperar els valors comuns perduts. També de Manuel Vázquez Montabán, el seu referent de novel·la negra, i del cineasta Theo Angelopoulos, amic seu durant quaranta anys.

La crisi grega i les responsabilitats compartides

'La pitjor part de la crisi grega és que no hi ha perspectiva de futur. Grècia torna a ser un país pobre. Sovint ho ha estat, perquè ha passat moltes crisis, però aquesta és la primera en què no té perspectiva de futur. Els grecs ara ja saben que patiran molts anys.'

'Aquesta crisi s'ha complicat per la mentalitat de la classe política. Fa trenta anys que pren decisions equivocades. De primer es va inventar una riquesa que no tenia, perquè era a còpia de préstecs; després va bastir un sistema clientelista, i ara fa que la gent del carrer hagi de pagar tots aquests errors.'

Llegiu-ne tot l'article

Les cares de la primavera valenciana

Milers i milers de valencians són al darrere d'aquest esclat que viu el País Valencià. Gent que ha resistit els anys més durs i gent nova que aporta la sava que alimenta la nova rebel·lió cívica.

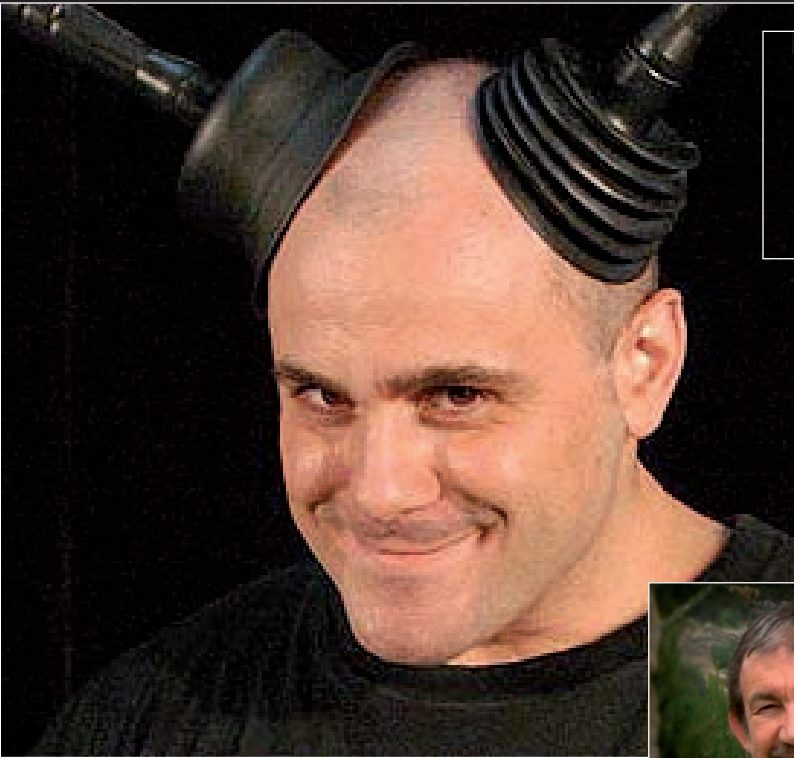
Fa disset anys que el Partit Popular mana al País Valencià. Una dècada i mitja que l'ha portat a la misèria econòmica, social i moral. Els darrers mesos, amb tot, els símptomes que s'esgota el seu cicle són massa evidents per ignorar-los.

Durant tot aquest temps milers de persones han treballat, sovint en condicions dures, per fer del País Valencià un territori diferent del tòpic, per posar fi a la corrupció, la violència, la persecució contra la llengua i el balafament de recursos sense sentit.

Molts d'ells veuen reconeguda ara la seva feina, arran de l'esclat de la primavera valenciana. En les manifestacions, els actes públics, els seus textos, les seves cançons o les seves obres són reconegudes i reclamades com a catalitzadors de la nova força que esclata al carrer i que amenaça de no deixar que el PP arribi a celebrar vint anys en el poder.

A VilaWeb hem volgut fer un retrat d'algunes d'aquestes cares. No és un cànon ni pretén que hi sigui tothom. Al contrari, només és un tast que vol retre reconeixement a tots els qui hi són i a tots els qui no hi són, però que resulten també imprescindibles. És una manera de recordar que el País Valencià és un país viu i plural. Allò que el PP no vol reconèixer.

Amb la seva incansable tasca intel·lectual, Josep Vicent Boira emergeix com a referent dels sectors econòmics valencians que ja han entès que en la 'commonwealth' catalano-valenciana hi ha el futur del país.

Activista des de fa dècades, Vicent Pitarch ha estat al darrere de la Renovació de la Flama Catalana, que ha recorregut amb èxit el País Valencià. És membre destacat de l'Institut d'Estudis Catalans.

Amb el seu humor corrosiu Xavi Castillo ha esdevingut un símbol popular contra les aberracions del PP valencià. El seu informatiu 'Veriue-ho', el trobareu cada dimarts a VilaWeb TV.

Els estudiants han protagonitzat el darrer episodi, i més sonat, de resistència al règim del Partit Popular. Especialment els estudiants de l'Institut Lluís Vives han esdevingut ja tot un símbol. D'entre les moltes cares d'aquesta revolta, en destaquem dues de dirigents estudiantils: Almudena Morales, de la Comissió Democràtica Cívica, i Aina Tarraso, de SPEC.

Músics i cantants com Pau Alabajos, Miquel Gil, el grup Obrint Pas i Feliu Ventura han posat la banda sonora a la revolta valenciana. Les seves cançons han esdevingut himnes populars.

Des de les Corts Valencianes, i amb les seues espectaculars intervencions, Mònica Oltra ha esdevingut un autèntic malsón per al Partit Popular. Les seves samarretes reivindicatives són cridades a crear tendència.

Als bancs socialistes de les Corts Valencianes, el diputat Àngel Luna ha estat la veu més crítica i combativa, especialment contra la corrupció.

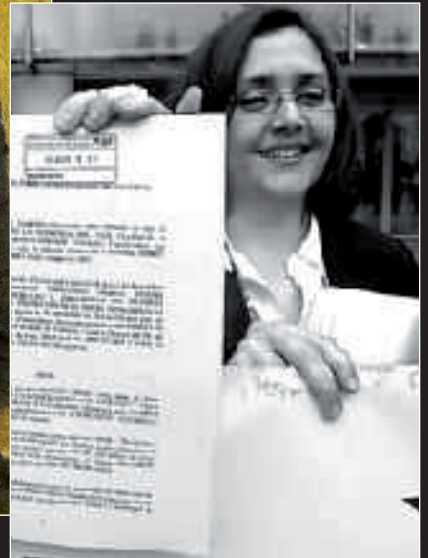
Ricardo Sixto és un dels polítics valencians més actius i persistents i la referència més popular d'Esquerra Unida del País Valencià.

Per culpa del funcionament del jurat popular no ha pogut aconseguir la condemna per corrupció contra el president Camps, però la tasca de **Virgilio Latorre** com a acusador en el judici li ha valgut el reconeixement de tothom.

Mercè Teodoro és l'advocada de totes les causes. Des de fa anys qualsevol reivindicació sap que pot comptar amb la seva tasca, amb la seva gran humanitat i amb la seva enorme capacitat de persistir.

Tonetxo Pardiñas ha continuat la renovació de la centenària Societat Coral el Micalet, una entitat imprescindible situada al centre de València i cada vegada més referent per al conjunt de la societat.

Acció Cultural del País Valencià continua protagonitzant mobilitzacions d'una gran ambició, com la campanya en defensa de TV3 i per una televisió sense fronteres. **Toni Gispert** n'ha esdevingut la gran referència pública.

Els escriptors Manuel Baixauli i Vicent Usó, dos autors representatius del bon moment literari del país.

Un alumne anònim de l'Institut d'Almassora va penjar aquesta foto a Twitter, on es veuen els alumnes anant a classe amb mantes per a combatre el fred. La 'revolta de les mantes' ha esdevingut una crítica ferotge al balafament de la Generalitat Valenciana.

Gemma Pasqual és un referent per múltiples causes, però no es pot oblidar la seva contribució al moviment #sensesenyal.

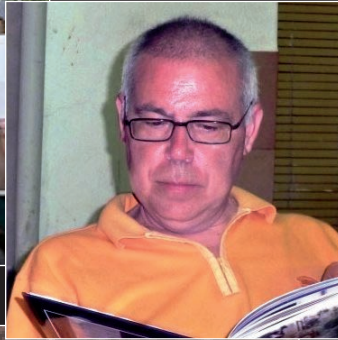

La Intersindical Valenciana és una de les organitzacions que ha irromput amb força al país. Amb dirigents i representants com Marc Candela, Rosa Roig i Vicent Maurí.

Els blocs han estat un fenomen clau per a obrir consciències. Particularment als blocs de +VilaWeb s'han ajuntat una sèrie de noms que incideixen constantment en la vida diària del País Valencià. En les fotos, alguns d'aquests: Albert Dasí, Josep Blesa, Pep Albinyana, Enric Canet, Toni Cucarella, Núria Cadenes i Josep Vicent Frechina.

La periodista i activista Núria Cadenes, nascuda a Barcelona, però resident des de fa anys a València, ha assumit cada vegada amb més força el paper d'explicar el País Valencià al Principat. Va ser candidata de Solidaritat per la Independència a Girona.

Josep Vicent Frechina és l'escriptor de referència de la cançó i la música valenciana. Un luxe intel·lectual per al país, resident a la Caseta del Plater.

Actors com Pep Ricart ('Zero responsables') i Enric Juezas ('Poseu-me les ulleres') representen un sector cultural especialment combatiu.

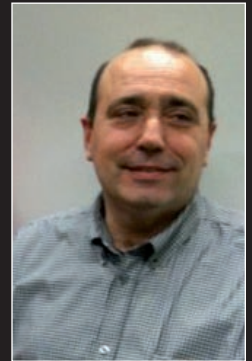
Diego Gómez ha consolidat la seva imatge com a referent cívic, després de dirigir Escola Valenciana.

La periodista Amanda Gascó ha dirigit el documental de VilaWeb i TV3 'Una llengua que camina', un rècord d'audiència al servei '3 a la carta'.

Toni de l'Hospital, amb la seva música irònica, és també un gran vaiedor de la recuperació de l'interès per l'occità al País Valencià.

La galàxia cultural i activista que s'articula al voltant d'Escola Valenciana té en l'actual president Vicent Moreno i en Àngel Martí dues de les cares més conegudes.

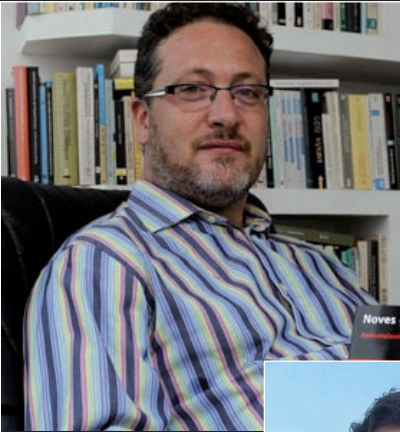

L'exhibició de films en català al País Valencià ha deixat de ser una raresa per a entrar en una certa normalitat. Francesc Felipe i l'Inquiet han estat puntals indiscutibles d'aquest canvi.

El cantant i sociòleg Rafa Xambó s'ha distingit per la denúncia del model informatiu de la Ràdio Televisió Valenciana i la defensa de la recepció de TV3 i d'un Canal 9 de qualitat.

Vicent Flor ha estudiat de manera precisa l'extrema dreta valenciana i potser per això ha rebut la seva ira.

Pep Gimeno, 'Botifarra', és el gran èxit de la cultura valenciana els darrers anys. Ha posat la música d'arrel popular en el lloc més alt de les preferències del públic.

Joan Carles Girbés dirigeix l'editorial Bromera, però també ha impulsat moltes iniciatives de comunicació i cultura capdavanteres.

La recuperació de la memòria històrica té al País Valencià un valor especial, d'acord amb el gran nombre de morts enterrats en fosses comunes. Empar Salvador ha estat la cara pública del moviment.

IES Lluís Vives

Aquest institut d'ensenyament mitjà de la ciutat de València ha estat l'epicentre de les grans mobilitzacions dels estudiants i de la repressió en contra seu.

L'institut porta el nom de l'intel·lectual jueu valencià Lluís Vives, que es va haver d'exiliar per la persecució religiosa a què va ésser sotmès.

IES Lluís Vives

Nombre d'alumnes: **1.000**

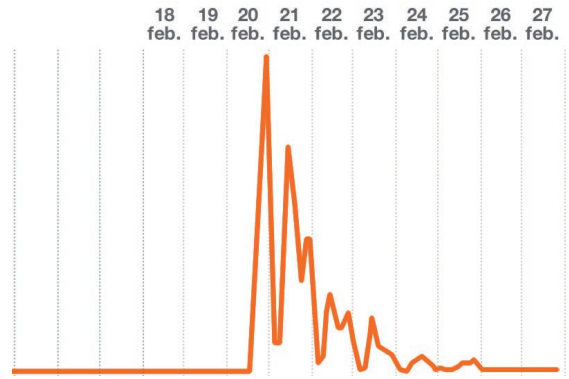
Nombre de professors: **95**

Any de creació: **1842**

L'etiqueta @PrimaveraValenciana

A Twitter, l'etiqueta #primaveravalenciana va experimentar un esclat entre el 19 i el 23 de febrer. Va ser 'trending topic' molt ràpidament.

L'origen

El cantant Pau Alabajos va reconèixer haver estat el primer a crear l'etiqueta el 18 de febrer. Ho va explicar quan alguns mitjans de la dreta van afirmar que era una operació preparada per un partit polític.

Pau Alabajos @PauAlabajos

18 Feb

Vos tenim preparada una **#PrimaveraValenciana**, que vos aneu a cagar!

Els tres vídeos més vists a YouTube

La policia carga contra los estudiantes del instituto

ole! por estos chavales...todo mi apoyo!

NOU HD de luisparty | 1 setmana enrere | 682194 visualitzacions

Càrrega policial d'alumnes de l'IES Lluís Vives de València

Càrrega policial d'alumnes de l'IES Lluís Vives de València. Ensenyament públic i de qualitat

de moreratv | 1 setmana enrere | 276486 visualitzacions

La Policía Nacional agrade a los estudiantes en Val

de protesta por las agresiones policial a los estudiantes del IES Lluís Vives. Centenares de estudiantes han ocupado la Calle Xativa, en ...

HD de giusepppegrezi | 1 setmana enrere | 254794 visualitzacions

Cliqueu per veure el vídeo sobre la multitudinària manifestació de València contra les retallades.

#IESLluísVives

Reconstruïm els set dies d'intenses manifestacions d'estudiants i de la brutal repressió que van patir de la policia espanyola. Tot va començar el 15 de febrer, quan els estudiants de l'IES Lluís Vives van sortir al carrer contra les retallades.

El dimecres 15 de febrer estudiants de secundària de l'Institut Lluís Vives de València van sortir al carrer per protestar contra les retallades de la Generalitat en l'ensenyament públic. Ho feien des de dilluns. Però aquell dia la policia els va reprimir amb molta duresa, i fins i tot va detenir un menor. Aquell mateix dia a la vesprada, el claustre del centre es va reunir per condemnar l'actuació policíaca. També aquell mateix dia el diputat de Compromís al congrés espanyol, Joan Baldoví, i Ricardo Sixto, d'EUPV, van demanar explicacions al ministre d'Interior espanyol.

L'endemà, el 16 de febrer, es van succeir més càrregues i detencions després d'una nova i gran manifestació

Josep Casulleras

'Eren sis o set policies i em pegaven als testicles i a la boca'

d'estudiants a València. La manifestació del migdia davant l'Estació del Nord es va traslladar a la vesprada davant la seu de la delegació del govern espanyol. Fou una vesprada de molta tensió, perquè la manifestació era multitudinària d'estudiants de secundària i de batxillerat, i de molts ciutadans que protestaven contra la violència de la policia en les protestes de l'IES Lluís Vives contra la retallada. El sindicat d'estudiants convocant parlava de deu mil manifestants, mentre que la policia parlava de milers, sense especificar-ne la xifra. Hi va haver vuit detinguts i una desena de ferits. En una de les càrregues, davant la comissaria central de la policia, van agredir la diputada Mònica Oltra.

L'endemà divendres van sortir en llibertat amb càrrecs els vuit estudiants detinguts, mentre les manifestacions continuaven, aquesta vegada davant la comissaria de Sapadors. La policia va tornar a carregar contra els estudiants amb contundència. Amb l'arribada del cap de setmana la tensió es va apaivagar. 'The New York Times' es va fer ressò de la violència contra els estudiants.

Però el conflicte i l'abús d'autoritat només havia començat. El dilluns 20 de febrer es va produir el començament del punt culminant del conflicte: la violència de la policia al centre de València augmentà, amb càrregues a cops de porra, bales de goma i gasos lacrimògens. Hi va haver catorze detinguts, quatre dels quals menors, i uns quants ferits. La situació era caòtica al centre de la ciutat mentre compareixia el cap de la policia, Antonio Moreno,

Tres joves, un de vint-i-quatre anys, la seva amiga de divuit i el seu xicot de vint-i-dos, tornaven de la manifestació de València del dia 22, quan ja s'havia dissolt la concentració davant la seu del PP. Caminaven per l'avinguda de Ferran el Catòlic, quan tres furgonetes de la policia se'ls han acostat, n'han baixat un grup d'antivalots armats amb porres, se'ls han llançat al damunt i els han pegat. Sense cap motiu. Un d'ells, L. C. P, que amaga el nom i algunes dades més per por, ha explicat a VilaWeb, des de l'hospital on l'atenien, com ha anat l'agressió. Està espantat, però assegura que no pararà de manifestar-se contra la violència que ell mateix ha patit.

'Jo sóc estudiant i el dia de demà vull tenir feina. Em sembla una aberració açò que ha passat aquests dies, i he anat a la manifestació a defensar el que crec. Èrem molta gent. El dia abans ja va passar que, després de la manifestació, hi havia furgons de la policia buscant gent molt tard, a la nit. I sabia que avui podrien deixar anar els antivalots a buscar manifestants.

Tornàvem de la manifestació, jo caminava amb una amiga i el seu xicot per l'avinguda Ferran el Catòlic, s'han apropat uns furgons de la policia i han començat a anar lents, han obert les portes, hem vist que els agents anaven armats amb porres i ens hem espantat. Hem començat a córrer, ens han perseguit i ens han placat a tots tres. A mi, m'han m'han llançat primer a terra i després contra la paret; però no d'aquella manera que posen contra la paret algú que registren, sinó que m'hi han llançat. I m'han començat a pegar. Eren sis o set contra mi. M'han pegat als testicles i a la boca, m'han obert el llavi, i a les costelles finalment no tinc res trencat, però em fan molt de mal al respirar. I puntades de peu, moltes puntades de peu. A mes, porto un jersei amb caputxa, i m'han tapat la cara amb la caputxa, no podia respirar, cridava perquè em deixaren anar, estava molt nerviós, cridava que jo no havia fet res, cridava que jo era estudiant. I ara estic molt espantat.

Als meus companys els han agredit, però no tant com a mi. No sé per què, potser perquè jo m'he posat molt nerviós. Al meu amic també l'han pegat, i li han robat una sabata i el mòbil. I a ella l'han agafat pels braços i pels canells perquè no es moguera. Només té divuit anys, no sé com es poden atrevir.

Després han cridat una ambulància, que em volia portar al Clínic. Però m'hi he negat, després d'haver sentit que la policia hi havia entrat i que agafava els informes mèdics dels ferits que sortien d'aquest hospital. I he anat a un altre hospital.

Posarem una denúncia al jutjat de guàrdia, però demà. Perquè ara estic molt espantat i em fa mal tot el cos. Vull arribar a casa i menjar alguna cosa. Però açò no quedarà sense denunciar, i encara que m'hagen pegat, em manifestaré cada dia perquè no hi ha dret.'

Vídeos de la brutalitat policíaca

Vídeo d'un policia empenyent dues noies contra un cotxe

Policia nacional agredint un jove i trencant-li les ulleres

Vídeo de les detencions violentes als carrers de València

que qualificà els estudiants i manifestants d'enemics. Els partits de l'oposició van demanar la dimissió de Paula Sánchez de León, delegada del govern espanyol al País Valencià.

Aquell dilluns, professors i pares d'alumnes van passar la nit a l'IES Lluís Vives i uns quatre-cents estudiants es van tancar a la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de València. Alhora, hi va haver concentracions d'estudiants contra l'actuació de la policia espanyola a Alacant, Barcelona, Castelló, Girona...

Aquell dia també va començar a aparèixer l'extrema dreta en el conflicte. Una estudiant de disset any de l'IES Lluís Vives va relatar a VilaWeb la càrrega desproporcionada de la policia. Va explicar que volien fugir, però no podien. La policia els va encerclar. I clamava: 'Açò cada dia és pitjor, cada dia és més greu. Tornem a casa veient com s'han endut un amic, com un altre acaba sagnant. I no sols estudiants. Jo he vist com han tirat a terra una àvia i com pegaven tothom qui passava per davant. I ens insultaven, ens deien 'fills de puta'. I una dona, major d'edat, ha vingut plorant, i ha dit que havia estat gent d'Espanya 2000 que rondava per allí.'

Es va convocar una gran manifestació per al dimecres 22 amb el lema 'Som el poble, no l'enemic', però aquell dimarts 21 a la vesprada, una riuada de gent de manera espontània es va concentrar davant l'IES Lluís Vives per solidaritzar-se amb els estudiants i condemnar l'actuació de la policia. Les concentracions

Reaccions, la gent al carrer

es van traslladar a la seu del PP i la delegació del govern espanyol. El clam era unànime a l'hora de demanar la dimissió de Sánchez de León. Molts estudiants portaven un llibre a la mà per simbolitzar la seva condició contra la barbàrie de les agressions policiaques i cridaven: 'Aquestes són les nostres armes'.

I en un acte sense precedents, el comitè d'empresa de Canal 9 va protestar contra la cobertura informativa, que va manipular completament els fets i va demanar la dimissió dels màxims responsables de l'ens. El seguiment en temps real de les concentracions, manifestacions d'estudiants i repressió policial sí que es va seguir amb molta intensitat a través de les noves tecnologies, a través de la web PrimaveraValenciana.com i Melderomer.tv, d'apunts a Facebook i piulades a Twitter, i vídeos penjats a YouTube.

La manifestació del dimecres 22 va col·lapsar el centre de la ciutat, mentre aquell mateix dia l'IES Lluís Vives denunciava greus amenaces del grup d'extrema dreta España 2000. 'La faena inacabada a la comissaria, l'acabarem nosaltres fora', van amenaçar amb prepotència. Els responsables del centre, que van rebre dues trucades amenaçadores d'aquest grup, van decidir fer-ho públic als mitjans i no denunciar-ho a la policia. I feren una crida a la precaució. Però de poc va servir: la policia va agredir tres joves després de la manifestació i un d'ells va relatar aquella mateixa nit a VilaWeb l'escriuadora agressió que va patir.

© Francesc Viadel

Pere Cardús i Cardellach

Xavier Vinader: 'L'extrema dreta arriba allà on la gent d'uniforme no pot arribar'

El periodista expert en l'extrema dreta i el crim organitzat alerta sobre el perill de portar EuroVegas al nostre país.

Les amenaces i les agressions de l'extrema dreta i de la policia, aquestes últimes setmanes al País Valencià, han fet saltar l'alarma per la impunitat amb què solen actuar. A més, informacions sobre la implantació del crim organitzat a la costa de l'eix mediterrani i un macroprojecte lligat al joc com EuroVegas ens fan parar atenció en un fenomen que, segons que explica en aquesta entrevista el periodista i expert Xavier Vinader, forma un sistema del crim molt perillós.

Vinader és un dels periodistes d'investigació més reconeguts del nostre país. S'ha endinsat en el món tèrbol de la lluita armada, del terrorisme d'estat, de l'extrema

dreta espanyola i europea, del crim organitzat, de la corrupció i dels cossos policíacs. Per això hem volgut parlar-hi per saber de primera mà quin és l'estat de totes aquestes qüestions als Països Catalans.

—Quina és la capacitat operativa de la ultradreta a casa nostra?

—L'estat organitzatiu de les faccions d'ultradreta al País Valencià és quelcom que caldria demanar a la policia. Aquestes qüestions operatives, jo no les sé. Allò que és evident és que hi és present i actua. L'extrema dreta sempre ha estat molt activa al País Valencià. A vegades és més visible i a vegades no tant, però hi ha un fil històric que no s'ha trencat mai.

—La setmana passada va tornar a ensenyar les urpes.

—En situacions com l'actual, amb protestes al carrer de l'esquerra per a exigir més democràcia i posar fi a la corrupció, l'extrema dreta fa allò que ha fet sempre en aquest país: servir de pretorians, fer la feina bruta, les amenaces, les agressions... Arriba allà on la gent d'uniforme no pot arribar.

—Pretorians de la policia?

—Del poder. Dels qui manen. Perquè és un sistema. L'extrema dreta ha estat històricament utilitzada pels aparells de l'estat. Hi ha una llarga tradició durant la dictadura i la transició en l'ús d'aquests grupuscles contra els moviments de l'esquerra. Es van dedicar a rebentar assemblees universitàries, a fer accions contra dirigents sindicals, socials i veïnals, van atemptar contra advocats laboralistes i defensors del moviment obrer i popular...

—Però això té un nom molt clar...

—Sí, se'n diu terrorisme d'estat encobert. Ni més ni menys. Jo no dic que ara passí exactament això mateix. Però cal tenir en compte que hi ha una tradició i unes relacions que en alguns llocs no s'han trencat. I l'extrema dreta, en situacions com l'actual, ensenya les dents i actua.

—I ho fa amb total impunitat?

—És clar. Perquè en el subconscient dels elements de l'extrema dreta encara hi ha el record d'haver actuat en certa manera amb el paraigua de les forces de seguretat. No s'ha actuat amb el mateix criteri ni s'han valorat igual l'extrema dreta i l'extrema esquerra. La justícia i la policia han actuat amb patrons totalment diferents amb els uns i els altres. Han estat totalment indulgents amb les

accions violentes dels ultradretans i han actuat amb molta més duresa contra les accions de l'esquerra i de l'extrema esquerra.

—Les majories polítiques del País Valencià i a l'estat ho afavoreixen?

—Hi ha governs de dretes a l'estat i al Consell. I això els fa treure pit indubtablement. Diuen: 'Som aquí. Què passa? Fem por.' És això que podem veure aquests dies amb les amenaces i agressions als estudiants dels instituts que han decidit protestar.

—La corrupció política també afavoreix aquestes pràctiques?

—És evident que hi ha un terreny adobat al País Valencià per les pràctiques corruptives d'una part dels dirigents. Es creen interessos polítics, econòmics i de classe que són el medi natural d'aquests grups. N'hi ha prou d'observar els lligams absoluts entre Levantina de Seguridad, el senyor Roberto i España 2000. Si la policia condemna els membres d'aquests grups per la seva tasca en la seguretat privada, ja et pots imaginar el suport implícit que hi ha entre els uns i els altres.

—Com es relacionen les xarxes de prostitució, drogues, seguretat privada i l'extrema dreta?

—Van íntimament lligades. Es barregen sense manies. Les empreses de seguretat a l'estat espanyol sempre han estat un món molt tèrbol. El seu terreny natural són les discoteques, els clubs nocturns, els prostíbuls, les saunes... Són cercles que s'entrellacen i on la droga circula amb facilitat. D'activitats fosques i relacionades amb el crim organitzat, tantes com et puguis imaginar.

—Un món controlat per l'extrema dreta?

—És un cultiu que, en un moment determinat, pots fer servir amb finalitats polítiques. Si féssim una enquesta entre els treballadors de les empreses de seguretat privada, no hi trobaríem gairebé ningú ideològicament d'esquerres. Ben a l'inrevés. Ni tan sols de perfil mínimament democràtic. Són plenes d'autoritaris i de feixistes.

—Hi ha policies que formen part d'aquestes xarxes?

—No ho sé, perquè no ho he investigat en aquest cas concret. Ideològicament és molt possible que hi hagi simpatitzants d'extrema dreta que treballin a la policia. Però són relacions individuals i no impliquen tot el cos policíac.

—Les nostres terres són un dels indrets preferits del crim organitzat i algunes detencions de criminals molt cercats ho confirmen.

—El crim organitzat internacional té una devoció especial per la nostra costa mediterrània, per la situació geogràfica, pel clima i per la poca atenció de les autoritats en aquestes qüestions. Hi ha una llarga tradició de criminals instal·lats a casa nostra. N'hi ha molts dels països de l'ex-Iugoslàvia, russos i dels països de l'est, francesos, italians i anglesos... La implantació del crim organitzat internacional a les nostres terres pot ser molt més gran que no s'ha dit i reconegut oficialment.

—Què hi troben, que no trobin en uns altres llocs?

—Consideren que, a l'estat espanyol, és fàcil d'entrar-hi i d'instal·lar-s'hi. Hi ha hagut una certa màniga ampla històricament per a no posar la lupa de les investigacions en aquest àmbit (...).

Llegiu-ne l'entrevista completa

Què implicarà el pacte CiU-PP?

L'abstenció dels diputats del PP el 15 de febrer va permetre al govern d'Artur Mas aprovar el pressupost del 2012. El pacte CiU-PP es concreta en un seguit d'acords que enumerem.

La presidenta del PP de Catalunya, Àlicia Sánchez-Camacho, ha explicat els detalls de pacte amb el govern per l'aprovació del pressupost del 2012. Finalment hi ha hagut un acord per a la rebaixa i les exempcions de les taxes incloses en la llei de mesures fiscals, com la turística i el cànon de l'aigua; hi haurà una retallada en les empreses públiques o participades per la Generalitat; la fixació d'un límit de despesa no financera, i la reordenació de partides pressupostàries, que poden afectar, per exemple, la subvenció al Memorial Democràtic. Us enumerem tot els punts de l'acord entre CiU i el PP:

–**La taxa turística** no s'aplicarà fins la tardor, s'augmentarà a

setze anys l'edat d'exempció en el pagament i s'ha reduït l'impacte recaptatori i l'impacte en el sector.

–De l'**euro per recepta**, en quedarà exempt qui tingui una pensió no contributiva o sigui beneficiari de la renda mínima d'inserció (RMI). No s'aplicarà als medicaments que costin menys d'1,67 euros, i no es cobrarà a partir de la 62a recepta, per evitar de perjudicar els malalts crònics.

–Hi haurà exempcions i bonificacions en **la taxa de l'administració de justícia**.

–El **cànon de l'aigua** pujarà un 3% sobre el consum bàsic, que afecta el 70% de la població, segons el govern, i un 12% per al

consum excessiu.

–Es recupera la reducció del 56% en la **taxa d'escorxadors**.

–El govern es compromet a presentar una **lleï de suport a l'emprenedor** al llarg del 2012, que incorpori l'estatut bàsic de l'emprenedor per establir mesures de cerca de més recursos i per la reducció de tràmits burocràtics.

–La introducció a tot l'ensenyament reglat dels **continguts lectius sobre l'emprenedoria**, 'perquè els infants a l'escola els expliquin què és un emprenedor', ha explicat Camacho.

–Un augment de 23 milions a 55 del capital de l'**Institut Català de Finances** destinat a pimes. Inclou també bonificacions en el préstec per als emprenedors que accedeixin a crèdit de l'ICF.

–Que l'**oficina pressupostària** tingui capacitat activa real, 'perquè s'avaluïn i s'analitzin els pressupostos, els ingressos i les despeses, i tenir més coneixement de la situació de la tresoreria'.

–Aprovació d'una **lleï de transparència** de les entitats participades amb fons públics. 'Totes les empreses públiques i les participades amb fons públics han de dir què cobren els seus directius i què es paga als proveïdors', ha explicat Camacho.

–Fixació d'un **límit de la despesa no financera** prèvia a la presentació de la lleï de pressupost de la Generalitat. 'Així es limitarà la despesa pública de què pot disposar el govern'.

–Reducció del 25% de les **entitats públiques**, en una segona fase d'aprimament del sector que ja va començar l'any passat. Es reduiran les aportacions pressupostàries a entitats públiques, algunes de les quals es privatitzaran o se n'externalitzaran els serveis.

–Un acord per a la millora de la dotació pressupostària del **fons de cooperació local**. Serà de més de dos-cents mil euros, que s'hauran d'adreçar al pagament de deutes de la Generalitat amb els ajuntaments, amb el compromís d'anar-ne augmentant la dotació.

–Compromís de construcció i millora d'**equipaments educatius i sanitaris**.

–Un augment del pagament d'una part del sou base dels **treballadors discapacitats**, del 50% al 75%, en centres de treball.

–Atenció 'singularitzada' a les **víctimes del terrorisme** a Catalunya. 'Que hi hagi un increment del suport econòmic i més reconeixement a les víctimes', ha explicat Camacho.

–Es mantindrà la supressió de la funció de representació política que havien tingut fins ara les **delegacions a l'exterior**.

–Una millora de la dotació i els recursos al cos dels **Mossos d'Esquadra** durant el primer trimestre de l'any.

–Una clàusula final que preveu una **comissió de seguiment de l'acord**, que estableix els principis d'acció política i parlamentària que caldrà dur a terme. ■

Els canvis que comporta la reforma laboral

Des de l'abaratiment de l'acomiadament a la reforma de la formació professional, repassem els canvis més significatius que implica la reforma del mercat laboral.

El govern espanyol va aprovar el 10 de febrer una 'agressiva' reforma laboral, en paraules caçades al ministre espanyol De Guindos. Els sindicats majoritaris, l'han contestada amb una contundent mobilització al carrer, amb manifestacions a moltes ciutats, però de moment aparquen una possible vaga general. Protesten perquè troben que la reforma suposa una retallada de drets laborals i que facilita i abarateix l'acomiadament. El govern espanyol defensa aquesta reforma perquè la troba 'bona, justa i necessària', en paraules del president Mariano Rajoy.

1. S'abarateix l'acomiadament

La reforma rebaixa la indemnització de 45 dies per any treballat a 33, amb un màxim de 24 mensualitats. Aquesta reducció s'aplicava en el contracte de foment de la contractació indefinida, que la reforma del 2010 havia impulsat, però ara s'universalitza per a tots els contractes indefinits. Per a qui ja té un contracte indefinit, la indemnització es calcularà de manera proporcional: cobrarà 45 dies per any treballat per al període anterior a l'entrada en vigor de la

reforma, i de 33 dies per al període posterior.

2. L'acomiadament procedent

La indemnització procedent és de 20 dies per any treballat i amb un màxim d'un any de salari. Sobre l'acomiadament procedent, es fa aquesta precisió: 'Hi concorren causes econòmiques quan dels resultats de l'empresa es desprèn una situació econòmica negativa en casos com ara l'existència de pèrdues actuals o previstes o la disminució persistent del nivell d'ingressos o de vendes. En tot cas, s'entendrà que la disminució és persistent si es produeix durant tres trimestres consecutius.'

A més, s'inverteix la càrrega de la prova, és a dir, és el treballador acomiadat qui ha de demostrar que l'acomiadament és improcedent.

L'estat, a través del Fons de Garantia Salarial (Fogasa), només es farà càrrec de vuit dies d'indemnització en els acomiadaments procedents de les pimes, quan l'anterior reforma de 2010 el va generalitzar a qualsevol empresa. Es paralitza la fusió del Fogasa amb el Servei Estatal d'Ocupació.

3. Les empreses podran reduir els salaris per raons tècniques

D'acord amb el decret llei publicat al BOE, la direcció d'una empresa podrà abaixar salaris i jornades, suspendre contractes i canviar les funcions dels treballadors, si hi ha raons econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció.

4. Es prohibirà l'encadenament de contractes temporals més enllà dels dos anys

Des de l'any que ve es prohibirà l'encadenament de contractes temporals més enllà dels dos anys. Aquesta limitació s'havia suspès de manera temporal per al 2012 i el 2013.

5. Contracte indefinit per als emprenedors

A més, el govern espanyol introduirà un nou contracte indefinit per als emprenedors, amb una bonificació de tres mil euros a les empreses de menys de cinquanta treballadors que contractin el primer treballador menor de trenta anys i desocupat. El treballador contractat podrà cobrar el 25% per a la prestació per desocupació i l'empresari podrà

deduir-ne en el termini d'un any el 50% del total que al treballador li quedi per percebre.

6. Canvis en els expedients de regulació d'ocupació

La nova reforma laboral elimina l'autorització laboral dels acomiadaments col·lectius, és a dir, si fins ara un ERO havia de ser aprovat per la conselleria d'ocupació de la comunitat autònoma i pel jutge, ara només cal l'autorització judicial. També permet que els treballadors afectats per un ERO temporal que finalment acabin acomiadats puguin recuperar fins a 180 dies d'indemnització d'atur.

7. Dret de la formació dels treballadors

Una altra novetat de la reforma és la creació del dret de la formació dels treballadors. 'La formació professional ha de servir per aconseguir feina', va sentenciar la ministra de Treball Fátima Báñez, que va explicar que es crearà un compte de formació, com un compte de la Seguretat Social, que anirà vinculat a la vida laboral del treballador, que tindrà dret a vint hores anuals de formació pagades

per l'empresari. 'La transparència, la lliure concurrència i l'avaluació de resultats' seran els principis per a la nova formació professional i els centres que la imparteixin, va indicar la ministra.

8. Moderació salarial i prioritat dels convenis d'empresa

Báñez va explicar que la reforma laboral pretén 'modernitzar els mecanismes de la negociació col·lectiva'. Així, el govern espanyol portarà a la llei l'acord de moderació salarial i la prioritat del conveni d'empresa al sectorial, com també la suspensió dels acords en cas de crisi, tal com van pactar els agents socials en el 'Segon Acord per l'Ocupació i la Negociació Col·lectiva 2012, 2013 i 2014'.

La reforma laboral es tramitarà com a llei per 'cercar el màxim consens', segons que va dir la portaveu del govern espanyol, Soraya Saénz de Santamaría. Una vegada aprovada al consell de ministres, el text de la reforma s'ha enviat al congrés per a convalidar-la i, tot seguit, se'n votarà la tramitació com a projecte de llei.

Sheldon Adelson, l'amo d'EuroVegas

L'empresari és el setzè home més ric del món, té un imperi de casinos i hotels als Estats Units, la Xina i Singapur, dóna suport als republicans als EUA i a Benjamin Netanyahu a Israel.

L'empresari que projecta EuroVegas, Sheldon Adelson, té setanta-vuit anys i és el setzè home més ric del món, segons el rànquing de 'Forbes'. Provenent d'una família ucraïnesa establerta a Boston, el seu origen és humil, però actualment té un imperi basat en macrocomplexos de casinos i hotels situats als Estats Units, la Xina i Singapur. De religió jueva, Adelson és un defensor aferrissat d'Israel i amic del primer ministre Benjamin Netanyahu, el cap del Likud. De fet, és l'amo del diari 'Israel Hayom'. Als EUA, el magnat i la seva dona, israeliana, han donat suport a la campanya del republicà Newt Gingrich amb una donació de 7,6 milions d'euros. La seva fortuna es valora en 16.600 milions.

A més de donar suport a Gingrich, Adelson ha anunciat que també ajudaria Mitt Romney –favorit en la cursa republicana– en cas que sigui elegit.

Nascut a Boston (Massachusetts), Adelson és el vuitè home més ric dels Estats Units i va declarar recentment que el seu fill adolescent hauria d'anar a Israel per allistar-se a l'exèrcit jueu.

Adelson és el president i director executiu de l'empresa Las Vegas Sands i ell i la seva família en són propietaris del 47%. Entre els complexos d'hotels i de joc que té a Las Vegas (Nevada), es destaquen els luxosos The Palazzo i The Venetian. Aquest darrer emula Venècia amb els canals i una reproducció dels espais públics i edificis més emblemàtics de la ciutat italiana. Menys conegut és el complex que té a Bethelehem

(Pennsilvània), a la costa est dels EUA.

Fora de les fronteres nord-americanes, l'empresari que vol construir EuroVegas té complexos a Singapur, entre els quals es destaca el Marina Bay Sands que va obrir el 2010; i a Macau (Xina), a través de la companyia Sands China Ltd, la companyia també disposa d'uns quants casinos i hotels. Actualment construeix a Macau un nou macrocomplex de 6.400 habitacions.

Pioner en convencions a Las Vegas i en casinos a Macau

Fill d'un taxista, Adelson va deixar Boston per bastir la seva fortuna a Las Vegas. Una de les seves primeres jugades va ser veure que Las Vegas podia ser un centre de convencions a més d'una destinació de lleure. Així, va impulsar COMDEX, una gran fira del món de la tecnologia que es va fer des del 1979 fins el 2003, i va construir unes instal·lacions per a convencions.

A Macau va ser l'empresari més ràpid a aprofitar que el govern xinès havia obert el sector del joc als operadors estrangers el 2001. Actualment, Adelson obté més beneficis dels complexos a la ciutat xinesa que no dels de Las Vegas. Agafant l'exemple del complex que ja hi havia a Nevada, va construir The Venetian Macau. Emulant també l'avinguda Las Vegas Strip, la ciutat xinesa també té la seva pròpia 'Cotai Strip', que s'ha convertit en una destinació de luxe, amb hotels de cinc estrelles, un centre de convencions i botigues de disseny. ■

Entre els complexos d'hotels i de joc que té a Las Vegas (Nevada), es destaquen els luxosos The Palazzo i The Venetian. Aquest darrer emula Venècia amb els canals i una reproducció dels espais públics i edificis més emblemàtics de la ciutat italiana.

Fill d'un taxista, Adelson va deixar Boston per bastir la seva fortuna a Las Vegas. Una de les seves primeres jugades va ser veure que Las Vegas podia ser un centre de convencions, a més d'una destinació de lleure.

El despropòsit de Renfe

El servei de Rodalia de Renfe ha patit tres accidents en poc més d'un any i els responsables, tant d'Adif com del govern, no poden garantir que no se'n produeixin més. Mentrestant, els usuaris de les línies ferroviàries, indefensos i indignats, són sempre els primers d'informar, a temps real, a través de Twitter.

El tren de la línia R-1 de Rodalia de Renfe de Barcelona va xocar el dijous 9 de febrer amb el topall de la via 4 a l'estació de Mataró. La conseqüència van ser deu ferits; un d'aquests, el maquinista, en estat greu. Els bombers el van evacuar de la cabina, molt malmesa. Segons el director de Rodalia de Catalunya, Miguel Ángel Remacha, el tren va entrar massa de pressa a l'estació, si bé no va poder explicar el perquè de l'excés de velocitat. De moment s'ha obert un expedient informatiu per aclarir la causa de l'accident, però aviat farà un mes i els responsables de Renfe encara no han fet públiques les conclusions.

L'accident de Mataró ha fet saltar la indignació dels usuaris que se senten indefensos a arreu del seguit d'anomàlies que se succeeixen a la Rodalia de Renfe. És a través de les xarxes socials que els usuaris han estat els primers a informar i denunciar els accidents. VilaWeb va reconstruir l'accident de tren a Mataró a partir del relat que se'n

feu a Twitter (Storify). I la mostra més clara de la insatisfacció que genera el servei de Rodalia de Renfe és la iniciativa d'un usuari de muntar una web, Rodalia.info, que ofereix en temps real la informació sobre aquest servei que aporten els usuaris via Twitter.

Fa un parell de mesos hi va haver un altre accident a la mateixa línia 1 de la rodalia ferroviària de Barcelona. En aquell cas van topar dos trens, un de Rodalia i un Talgo, a l'estació del Clot-Aragó. En l'accident va haver-hi una trentena de ferits. Al mateix lloc, un any abans, hi hagué divuit ferits a conseqüència d'una altra topada entre dos trens. I el fet més greu de tots és que el director general de Transports i Mobilitat, Ricard Font, va dir que no podia assegurar que no es tornessin a repetir accidents semblants. Recentment, la ministra de Foment, Ana Pastor, ha reconegut que el govern espanyol ha deixat d'invertir 5.700 milions d'euros en infraestructures a Catalunya.

L'accident de tren a Mataró, relatat a Twitter pels usuaris

Storyfied by VilaWeb
19 days ago · 87 views · 66 · 7

Accident de tren a Mataró

like Share Email </> Embed

Un tren ha topat contra el final de la via a l'estació de Mataró. Hi ha hagut deu ferits, tots lleus excepte el conductor, que es troba en estat greu.

L'accident relatat a Twitter:

Accident de tren a #Mataró #rod1 <http://pic.twitter.com/wKiFswxW>
a month ago Juli Ramon

“ Ostia tremada del #rod1 a mataró!!!
a month ago Àlex Mauri Ruiz

“ Accident de tren a #Mataró #rod1 twitter.com/BueraJr/status... via @BueraJr
a month ago RT

“ Algú sap que fa un tren estrellat a la via terminal de Mataró? Tot el morro axafat... #rod1
a month ago Andreu Bassols Alcon

“ Un tren aixafat a l'estació de Mataró O_O Cada dia flipo més. #rod1
a month ago Anna Rosich Soler

“ Un tren de #rodalies xoca contra la paret del final d'una via morta a #Mataró... #etfelicitoaquinista #rod1
a month ago Adrià OliverCasamajó

Accident de #rod1 a Mataro. Pel que sabem no hi ha ferits pero el conductor esta atrapat a la cabina. <http://pic.twitter.com/FizCieeN>
a month ago Susanna Navarro

“ Un tren s'estrella a una línia morta de l'estació de Mataró. El morro del tren ha quedat aixefat #rod1
a month ago Marta Martorell

Cada vegada fa mes por aafar el.#rod1. Accident a Mataro. <http://pic.twitter.com/5jLDB8to>
a month ago Susanna Navarro

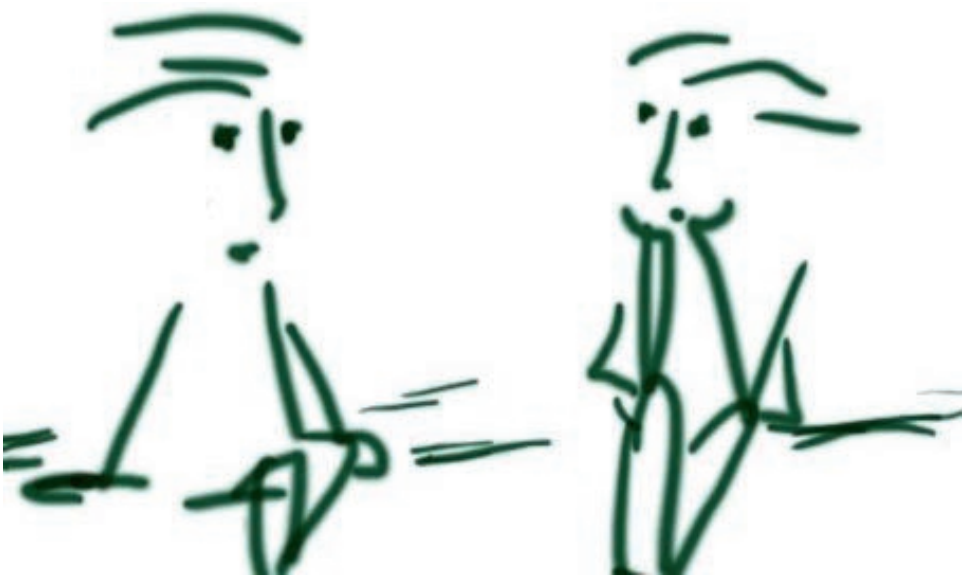

Així es com ha quedat un #rod1 a l'estació de Mataró <http://yfrog.com/mn1flegyj> <http://yfrog.com/obqphcjj>
a month ago Oriol Miralles

“ Acaben de treure el conductor. Semblava ferit i força greu. #rod1. #Mataro
a month ago Susanna Navarro

RT @aleix_serra: Avui a Mataró #rod1 <http://pic.twitter.com/vLLodRqK>
a month ago Marc Rovira

Homenatge a Sílvia

El 30 de gener es va morir l'activista i blocaire Sílvia Martínez, autora del bloc 'Indústries i caminars', un dels primers que es van fer a +VilaWeb. La xarxa es va omplir de missatges de condol i d'incredulitat per la seva desaparició.

'Aquesta nit se n'ha anat a dormir i ja no s'ha despertat.' Amb aquestes paraules escrites al seu bloc 'Indústries i caminars' ens assabentàvem de la mort de l'activista i blocaire independentista Sílvia Martínez.

La xarxa es va omplir de seguida de missatges de condol i d'estupefacció per la mort d'una persona molt activa i compromesa amb el país. Va ser una persona clau en l'organització de la gran manifestació dels 'deu mil a Brussel·les' i també es va involucrar en l'organització de la consulta d'Amer Decideix. Hem pensat que el millor homenatge que li podem fer és la publicació dels textos que els seus companys de la xarxa li van escriure en el seu comiat. Ens parlen de la seva lluita, de la seva faceta d'artista i dels seus escrits que, com diu Carme-Laura Gil, són 'plens d'amor de distintes tonalitats'.

També us deixem una petita mostra del seu bloc, però us recomanem de llegir-lo. El podeu seguir per les diferents categories: contra aquest estat, endavant, mirant d'entendre, endavant, en marxa... Tota una definició d'un món... tota una obra.

Que en lloc de 'fot' havia de cantar fort....

smartinez | Mirant d'entendre. | dimecres, 7 de juliol de 2010 | 05:13h

Fa uns anys (al març de 2007, veig) llegia al bloc d'en Jaume Ortí un parell d'apunts on ens explicà: [Llengua, país i jo \(II\)](#), i apareix el suggeriment d'explicar la meua relació amb la llengua i immersió al català.

Aleshores no vaig poder fer-ho. Quan m'hi posava, quan intentava expressar-ho m'ho impedia un dolor immens.

Alhora em sentia com culpable de no ser-ne capaç d'explicar, d'expressar sense problema una cosa que tenia ben clara. Vull dir que ni em mancava la explicació ni les ganes, què passà, doncs? No ho sé.

Les primeres coses que recordo del català són alguna cançó de Joan Manel Serrat a una gramola de Villanúa, on vivia aleshores, i algun comentari dient que la meua mare era la polaca. També

el gust que em donava veure el plaer que a ella provocava aquell petit luxe de tant en tant. M'agradava molt veure com passava de tot durant aquells minuts que durava la cançó, sense problema. Ho observava sumant-me al seu gest i en gaudia, tot i que no entenia la cançó.

Després, a Saragossa, escoltava cançons que ella em gravava i feia arribar, i diria que també alguna a la ràdio, no ho recordo bé. No les entenia d'entrada, no debiem parlar mai català..., segur. Però les escoltava i escoltava, i amb algun error, prou que veia el què em deien.

Fa vint-i-cinc anys del mític concert de Lluís Llach al Camp del Barça, l'any 1985, llegeixo a les notícies. Abans he fet el recorregut [per la proposta de](#)

[VilaWeb, bo](#). Podem tornar a escoltar l'Estaca, per exemple, una cançó amb la que vaig començar a aprendre el català.

L'Estaca em va impressionar i el sentit li ho vaig entendre des del primer moment. Diria que la mare m'explicà el context, ja que jo no sé com havia d'imaginar tot el que hi veia, ja d'entrada.

Escoltava i escoltava, i la cantava i cantava. La cantava i escoltava i em feia hipòtesis de significat, alguna es veia ben graciosa quan passava a entendre ara un tros, ara un altre. Alguna descoberta era sorprenent i terrible en dur-me a idees ben clares del que enfrontava la cançó. En algun moment recordo pensar que tant de bo m'equivoqués. (...)

Llegiu-ne l'apunt sencer

Sílvia Martínez amb Xavier Mir al primer Aplec Independentista d'Arenys de Munt, el setembre de 2010.

Foto d'Agustí Esparducer

Vídeo publicat al bloc de Sílvia Martínez el 9 de febrer de 2011: '(...) Jo el que veig és que hi ha coses que són de tal manera que, només parlant-ne, solucionem qualsevol problema'

Sílvia Martínez en el record

dfigueres | Cardiologia variable | dimarts, 31 de gener de 2012 | 22:23h

M'ha arribat la notícia gràcies a la Xarxa de Blocs Sobiranistes. Ho he hagut de llegir dues vegades: la Sílvia Martínez ens havia deixat.

La darrera vegada que ens havíem vist havia estat la nit del 10 d'abril del 2011. Em va sorprendre gratament trobar-me-la a la seu del CIEMEN. Amb els companys de l'Eixample Decideix havíem designat el local del carrer Rocafort com a base d'operacions per poder seguir, i celebrar després, els resultats de la Consulta sobre la Independència que aquell dia se celebrava a Barcelona.

La nostra relació havia començat de manera virtual. Tots dos ens llegíem als respectius blocs. Els comentaris a l'un i a l'altre (jo més gasiu que no pas la Sílvia) sovintejaven. La Sílvia escrivia amb passió, sense mossegar-se la llengua. Vull creure que va viure de la mateixa manera.

Recordo que potser la primera vegada que ens vam veure cara a cara, va ser durant una actuació que vam fer a Girona. Hi dèiem

textos d'escriptors que havien estat empresonats. La gelor de la sala i el fet que no vingués gaire gent va fer que l'escalf de la Sílvia fos doblement d'agrair.

Haver-la pogut conèixer més enllà del teclat és una de les coses que més valoro. D'aquesta manera vaig poder copsar que tota l'energia, que tota la marxa que la Sílvia portava, no era perquè sí. Malgrat el seu posat tímid, de cop i volta notaves un espurneig misteriós en els seus ulls. 'Que sí, David. Que ho hem de fer', i somreia i sabies que hi posaria els cinc sentits, en aquella empresa.

No sé quines han estat les circumstàncies de la teva mort, Sílvia. Sigui com sigui, entre els molts motius que tenim per fer d'aquesta terra nostra un país de veritat, ara en tenim un altre. I és que tu hauries volgut veure'l ben lliure. Només per això ja paga la pena de no defallir. De continuar.

Una abraçada molt forta a tots els qui la van estimar! Estic trist. No t'oblidarem.

A la xarxa

'Vaig conèixer la Sílvia a Blanes. Ella era d'Amer i jo era d'Arenys de Mar, de manera que em va semblar un punt prou neutral per a una trobada. Devia ser al final del 2006 o al principi del 2007. No la coneixia de res. Només de llegir-ne el bloc.'

Xavier Mir

'I un dissabte de final de març del 2008 els blockaires valencians i catalans ens trobàrem a mig camí. I allí, a Alcanar, entre els qui venien del nord hi havia la Sílvia, tan interessada en tot i en tots.'

Enric Marco

'Ens digueres adéu, no volia creure-ho i avui em costa acceptar-ho. Amiga, recordo el teu primer escrit quan demanaves suggeriments sobre el nom que havies donat al bloc, 'Indústries i caminars', un nom difícil, enginyós, personal, atípic, com els teus escrits. Escrits plens d'amor de distintes tonalitats.'

Carme-Laura Gil

'Vaig coincidir amb ella en unes quantes manifestacions i l'última, el 9 de juliol de 2011, la recordaré amb emoció. Assegudes en una terrassa de la plaça de Sant Pere de les Puelles, un ambient tranquil i conversant mentre la gent amb estelades anava marxant a casa després de la manifestació.'

Roser Giner

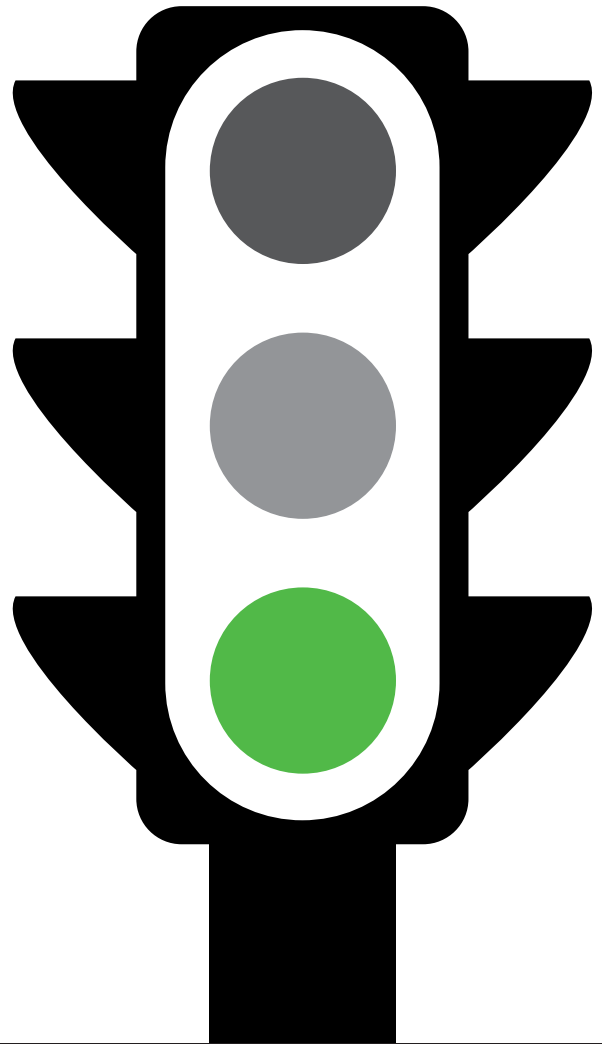
UNIVERSITAT DE VIC

UVIC

JORNADA DE PORTES OBERTES

**DISSABTE 31
DE MARÇ DE 2012
DE 9 A 14 I DE 16 A 19H.**

Tallers i activitats pràctiques,
informació personalitzada,
exposicions permanents,
xerrades d'orientació
universitària, visites guiades,
carrilet turístic, degustació de la
dieta mediterrània...

www.uvic.cat

Segueix-nos a:

Montserrat Serra

L'art i el país perden Antoni Tàpies

Considerat un dels artistes catalans més destacats del segle XX.

Antoni Tàpies s'ha mort el 5 de febrer. Poques setmanes abans l'artista havia fet vuitanta-vuit anys (el doble infinit) i se sabia que feia temps que estava delicat de salut. Tàpies ha estat referent mundial en l'art contemporani de la segona meitat del segle XX. Els seus inicis venen marcats pel Grup Dau al Set, i la seva aportació essencial a l'art contemporani es va desenvolupar a partir dels anys 1950, quan es va convertir en un dels grans exponents de l'informalisme.

La seva obra, que s'exposa a tot el món, s'estudia i es mostra a la [Fundació Antoni Tàpies](#) de Barcelona (vídeo), que va crear el mateix artista el 1984 per promoure l'estudi i el coneixement de l'art modern i contemporani.

L'inici amb Dau al Set

Els primers anys d'Antoni Tàpies en el món de l'art van anar de la mà d'un grup d'amics artistes, entre els quals hi havia el seu cosí Modest Cuixart, Joan Brossa,

Joan Ponç, Joan Josep Tharrats i el crític Arnau Puig. S'agruparen amb el nom de Dau al Set, cap a l'any 1948. Tàpies havia negat unes quantes vegades la consideració de Dau al Set com a grup, però el cert és que aquesta etapa fou important, i l'acció del col·lectiu el va marcar artísticament. En la recent edició de l'opuscle 'Dau al Set. La II avantguarda catalana', la nadala de la Fundació Lluís Carulla, Arnau Puig escriu en relació amb Tàpies: 'En entroncar-se amb

L'oratge **Informació d'atenció ciutadana 012** L'Internauta amb la UOC **Itàlia! Lletres** Segueix-nos a **Mips i entrada a les seccions de VilaWeb**

L'art i el país perden Antoni Tàpies

Considerat un dels artistes catalans més rellevants del segle XX
Folia poques setmanes que l'artista Antoni Tàpies havia fet 88 anys (el doble infinit) i se sabia que feia temps que estava delicat de salut. La família va començar el tràpala abans a la tarda a l'ajuntament de Barcelona. Tàpies ha estat referent mundial en l'art contemporani de la segona meitat del segle XX. Els seus inicis venen marcats pel Grup Dau al Set, i la seva aportació essencial a l'art contemporani es desenvolupa a partir dels anys cinquanta quan es converteix en un dels grans exponents de l'Informalisme.
La seva obra, que s'exposa arreu del món, s'estudia i es mostra a la Fundació Antoni Tàpies de Barcelona (videu), que va crear el mateix artista el 1984 per promoure l'estudi i el coneixement de l'art modern i contemporani.

Portes obertes a la Fundació Tàpies

En gest de dol, obrirà avui a la tarda i demà que la ciutadania s'acomiadi de l'artista entre les seves obres. Avui hi ha una cerimònia privada de comiat a Tàpies i més endavant se li farà un homenatge públic.

El doble infinit d'Antoni Tàpies (13.12.2011).
VilaWeb TV: Tàpies a la Tàpies (3.03.2010)
Mas: 'Tàpies ha estat l'artista més radicalment català i el més universal'
De Gispert destaca la projecció internacional de l'artista

Mascarell destaca l'aportació extraordinària a l'art universal' de Tàpies i alhora que és 'un dels més grans de l'art català'
ICV reivindica el compromís 'l'ús i social' de l'artista i militant del PSUC
El director del Macho, Bartomeu Mari, afirma que encara cal aprendre a 'apreciar el seu llegat'
Daniel Giralte-Miracle recollia la seva

Opinions contundents Biel Mesquida
'Tàpies camina cap a l'infinit'
'Hem perdut un homenatge català universal, he perdut un amic i mestre'
Opinions contundents Vicenc Altaïó
Antoni Tàpies i el seu llenguatge propi, profund, que s'escapa sempre
Vicenc Altaïó apunta algunes de les grans aportacions de Tàpies

Editorial Vicent Baral
Antoni Tàpies: un exemple monumental
'A Tàpies no li va passar pel cap dissimular la seua catalanitat per a ser universal'

Menorca guanyarà coneixement aèria a l'estiu
Després de quedar-se sota mínims per la fallida de Spanair, que va deixar Menorca amb pocs vols i molt cars, Menorca veurà aquest estiu incrementada la seva connexió aèria amb la nova ruta anunciada per Ryanair.
Hi ha una nova ruta de Ryanair entre Menorca i el Prat, tot i que encara no se'n sap el preu

Els socialistes valencians, encara més dividits
Els socialistes valencians han sortit del congrés del PSOE de Sevilla més dividits, i encara els garríbels dos mesos que queden per al congrés del PSPV a Alacant amb una nova batalla interna que ja s'ha servit.

Explicuen l'enigmàtica pancarta contra Rosell al Camp Nou
De ConsultaQatar amb el lema 'No pista bé' tractador, PP, Aliants, gendre... al Parrotí!

El PP deixarà que el TC decideixi sobre el matrimoni homosexual
Demanen explicacions pel paper de Juan Carlos el 23-F
El president de les Maldives dimiteix després de les protestes i l'amenament de la policia

'...hem de conquerir i aprendre el més primordial: poder i saber contemplar, poder i saber concentrar-nos en allò que fem, tenir un mínim de decència i llibertat...'
Antoni Tàpies

notícies Enllaços Xarxes Socials Malla a la redacció Rectificacions

'Mientras duermes' i 'Eva' confirmen els pronòstics amb sis i cinc estatuetes dels Premis Gaudi, respectivament
La pel·lícula 'Mientras duermes' de Jaume Balagueró s'ha imposat en els IV Premis Gaudi amb sis estatuetes de les quinze a les que estava nominat: les de millor director, millor pel·lícula en llengua no catalana, millor guió, millor muntatge, millor protagonista masculí i millor so. La cinta de ciència-ficció 'Eva' s'ha emportat cinc quatuorèssim setze als que aspirava: els de millor pel·lícula, millor fotografia, millor actor secundari, millor direcció artística i millors efectes especials.

Opinions contundents Carles Sola
'Strong Universities for Europe'
L'ex-conseller d'Universitats i escriptor de la IAB defensa una universitat forta abans i especialment durant la crisi

Cinè amb Canals
Fideus amb verdurettes i salsa de soja
• 1 paquet fideus xenesos
• 2 verdurettes
• 1 pot de panotxes petites en conserva
• 8 vanyinyons
• 1 paquet de pestís congelat.
Troba'n els ingredients a: www.theinfluencers.org

Comença l'embarcament de Carlos Fabra
La corrupció policíaca a Catalunya pot afavorir la implantació de la màfia russa

Rigau pensa a respondre amb un decret estatutari a educació constitucional

Presenten la T-11, per a viatjar de

'... aleshores començava una baralla per transmetre al meu paper tota aquella atmosfera que hi havia darrere els ulls, uns contorns que em semblaven més reals que el real'
Antoni Tàpies

'...hem de conquerir i aprendre el més primordial: poder i saber contemplar, poder i saber concentrar-nos en allò que fem, tenir un mínim de decència i llibertat...'

'... aleshores començava una baralla per transmetre al meu paper tota aquella atmosfera que hi havia darrere els ulls, uns contorns que em semblaven més reals que el real'

'... l'art i la poesia assoleixen els moments culminants quan sabem involucrar-los en aquesta trama del buit i el ple de què es compon tot i que ens mostra el sentit de la Naturalesa'

els nous amics, pren consciència que l'art és potser, també, un compromís social i no una estricta rebel·lia individual. En aquell temps va posar l'acció creadora al servei de la manca de moralitat de la societat, es manifestà contra l'ostentació i exaltà i escarní els símbols que fins aleshores constituïen i eren els valors de la societat: aspecte, aquest, a què era molt sensible per l'exemple de la pròpia família, benestant, culta, amant i respectuosa de l'ordre social, al qual cal contribuir perquè

els fets s'ajustin a les predicacions.' De mica en mica es va acostar a les formes de vida religiosa i mística orientals i dels pobles anomenats primitius, que el van influir en l'expressivitat plàstica. Més tard, li arribà la necessitat de descobrir les matèries. També explica Arnau Puig: 'Més que el color, potser el millor suport per a les expressions són les matèries, que ofereixen el color, però no les falses brillantors.'

Un dels artistes que ha mirat

bé l'obra d'Antoni Tàpies i hi ha reflexionat àmpliament és el també artista Antoni Llena. Llena ha deixat escrits molts moments de relació amb l'artista i amb la seva obra. Hi va dialogar amb gran intensitat a l'exposició 'Tàpies vist per Llena' (1991), un encàrrec de la Fundació Tàpies. En el recull d'articles 'Per l'ull de l'art', Llena en parla molt, d'Antoni Tàpies. Ens quedem amb una reflexió que era de present i de futur. Es titula 'Què serà de la pintura d'en Tàpies' (2005), i diu:

Tàpies, per molts anys!

Quan va fer vuitanta-cinc anys se li va fer un acte d'homenatge promogut per una colla d'amics. Foren més de cinc-centes persones, les que hi van participar. En aquella ocasió VilaWeb va enregistrar l'acte (vídeo). El primer director de la Fundació Tàpies, Manuel Borja-Villel, comentava sobre l'artista: 'Pintor, escriptor, col·leccionista, bibliòfil, Tàpies ha estat un activista, té una fundació...', per això el considerava un humanista. I l'arquitecta Bet Galí el va definir com 'un referent de la pintura contemporània ineludible. Sense el seu mestratge, l'art contemporani no seria el que és.' I Oriol Bohigas era contundent: 'Sense Tàpies l'art català hauria estat una altra cosa; i no cal dir que l'art internacional seria d'una altra manera sense la presència tan significativa d'en Tàpies, que, per mi, en aquest moment, deia el 2008, és l'artista viu més important del món.'

'...quin demà espera a la pintura de Tàpies, una obra que rastreja subsòls, que amalgama memòries en fermentació? Sobretot si pensem que en Tàpies és percebut pels nostres contemporanis com un artista d'existència llarga i de producció copiosa, que demana esforç a l'hora d'encarar-s'hi —tot i que, sense haver aprofundit gaire, es pensen que l'han digerit pel sol fet d'haver-lo identificat estilísticament. A sobre, delerosa de novetat, una gran part de la crítica actual ha circumscrit la seva

pintura a una època i l'ha desada com una nosa.'

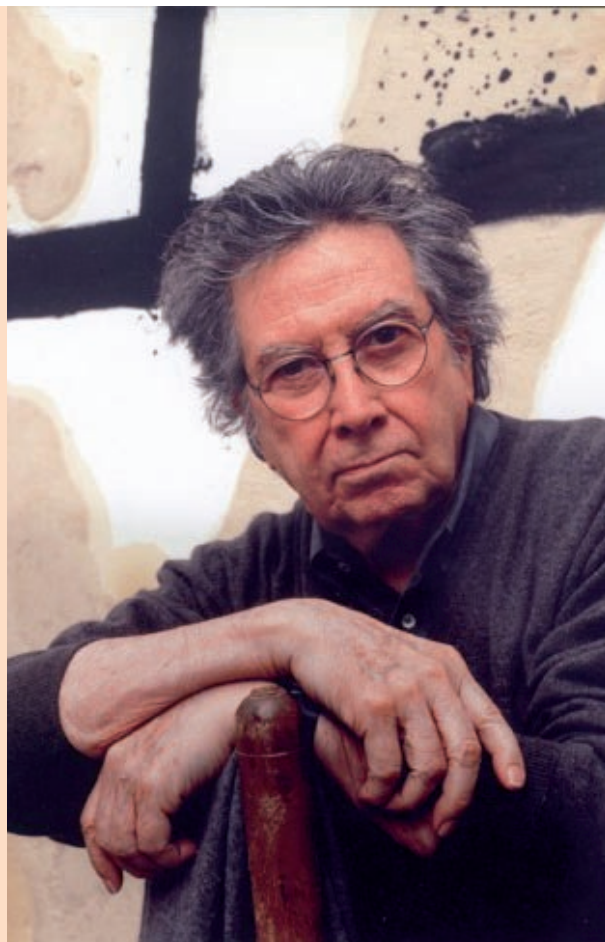
I després, Llena continua. Som al 2006: 'He tornat a Campins per contemplar una volta més l'obra que en Tàpies ha fet durant l'estiu. A primer cop d'ull, m'ha semblat una producció sense tensió. Però ha estat una impressió momentània, superficial. Vista amb deteniment, he comprès que la manca aparent d'impuls no era sinó despullament. Tàpies ha depurat gest i plasticitat. S'ha

després de gestualitat i ha talment reduït la gramàtica iconogràfica que, entre la cinquantena d'obres que he contemplat, sols hi he observat dues creus. (...) Aquest despullament mancat d'emotivitat fa que l'obra projecti un so imperceptible que va fent forat a l'orella de l'espectador. I aquest so imperceptible no és sinó el crit mig apagat d'un univers a la recerca de futures memòries. Memòries per a reviure-hi imperativament. Frisoses de vida. És per això que la pintura de Tàpies té futur.' ■■

Llibres, la seva dèria

Tàpies també ha deixat una obra escrita important: va publicar set llibres entre el 1970 i el 1999, que sumen 1.468 pàgines escrites. Entre aquests títols hi ha 'Memòria personal', 'La pràctica de l'art' i 'Per un art modern i progressista'.

En una entrevista que li va fer Vicenç Altaió, li preguntava per aquesta dèria per la lectura, de filosofia, de ciència... Tàpies li va respondre: 'La filosofia em va animar a llegir sobre ciència. I també els científics, sobretot els físics i els biòlegs, ens han avisat que els budistes d'abans de Crist arriben a conclusions semblants. Això m'estimula enormement. El que m'interessa és la teoria del coneixement, per damunt de l'asèpsia objectiva. Sempre, en analitzar la realitat, hi posem alguna cosa de nosaltres. Això ens fa provisionals. Inclús la teoria quàntica, que és un model de l'univers, admet que pot haver-n'hi d'altres de teories. L'home no ha arribat a travessar la porta de l'infinit. Hem de donar importància a les intuïcions.'

Montserrat Serra

Antoni Llena: 'Els castellers fan construccions utòpiques que només busquen tocar el cel amb les mans'

Entrevistem Antoni Llena, autor del monument de Barcelona als castellers

L'artista Antoni Llena és l'autor del monument de Barcelona als castellers, una escultura pública en un racó amagat i singular, darrere la casa de la ciutat. L'escultura, no exempta de polèmica, neix de la idea de Paul Celan que diu que la identitat és una xarxa que ens pesca. Aquesta xarxa monumental al mig de l'espai urbà que adquireix connotacions populars, que s'alça i que és integradora, es va inaugurar el 5 de febrer.

Hem quedat amb Antoni Llena davant l'escultura perquè ens n'expliqui el procés artístic, les idees de fons, les vicissituds polítiques que l'han acompanyat i la polèmica que ha mogut, tant

per l'emplaçament com pel cost (630.000 euros). Mentre parlem la vida s'apodera de l'escultura. Llena es troba amb personatges coneguts. De primer amb el sociòleg Salvador Cardús, que és la primera vegada que la veu. Després amb el dissenyador Miquel Milà, que té l'estudi molt a prop, i que ja li comença a ser familiar.

—Que ve de gaire lluny el projecte?

—Va començar amb un encàrrec del regidor d'Urbanisme, Antoni Acebillo, a final del mandat de Joan Clos, va passar pel mandat de Jordi Hereu i ha arribat fins el de Xavier Trias. El primer el va encarregar, el segon el va

desencallar, i el senyor Trias ha fet que arribés a bon port.

—Per què un recorregut tan llarg?

—El projecte va passar per la comissió d'escultures i després es va anar encallant pels despatxos dels regidors d'Urbanisme i de la Ciutat Vella. Fins que ara fa un any i mig els castells foren declarats patrimoni de la humanitat i tot es va precipitar. Van venir les eleccions, el nou govern el va tornar a estudiar i finalment s'ha fet, amb tota la polèmica que l'ha acompanyat.

—Diuen que va ser una conversa amb el batlle Trias que va desencallar-ho tot...

Cliqueu per veure el vídeo de l'entrevista a Antoni Llena, al costat del seu monument.

—Vaig escriure una carta al senyor Trias, que em va respondre tot seguit. Li vaig explicar el projecte i em va dir: 'Jo crec que els artistes hi enteneu més que no pas nosaltres.' S'ho va pensar i de seguida em va donar carta blanca. S'agraeix, perquè mai no m'havia trobat que un polític fes confiança als artistes.

—L'escultura s'ha aixecat, finalment, a la plaça de Sant Miquel, darrere la casa gran, com vós volíeu. Per què?

—Aquesta plaça és una mica amagada. La ciutat de Barcelona amaga els monuments singulars, amaga els monuments que li donen personalitat. I si bé era una plaça desgavellada, jo creia que

era adequada: de primer, per la proximitat amb la casa gran; els castells gairebé sempre es fan a les places de la vila. Després perquè en aquesta plaça hi ha un eix que m'agrada molt, el que enllaça la casa gran amb el palau de la Generalitat, amb la catedral, amb una pervivència d'estils (romànic, gòtic, renaixentista, barroc, neoclàssic), i que va a morir davant els esgrafiats de Picasso, al Col·legi d'Arquitectes. Considerava molt important aquest eix històric, cultural, de continuïtat, tenint en compte, a més, que sota el monument hi ha les ruïnes romanes. I tot això lliga una tradició, no simplement popular, sinó també cultural i històrica. Per això era el lloc

que em semblava ideal i el vaig defensar.

—Sempre dieu que l'entorn arquitectònic i urbanístic és fonamental a l'hora d'aixecar una escultura pública.

Aquesta, amb què topava?

—Potser amb l'alçada; no podia ser tan alta que s'imposés, que fos arrogant. Però la condició d'escultura transitable fa que perdi monumentalitat, que sigui acollidora. La meua idea era que l'alçada igualés dimensió popular i dimensió institucional. No hi havia d'haver jerarquies. I sembla que s'ha aconseguit.

Llegiu-ne l'entrevista completa

Training

Knowledge, competencies,
professional development,
teaching of vocational or practical
skills provided

Programes de postgrau *online*

Comunicació i Periodisme de Moda

Calendari: març 2012-gener 2013. www.idec.upf.edu/dcmo1

Creació i Gestió d'Empreses de Moda

Calendari: març 2012-febrer 2013. www.idec.upf.edu/dgemol1

Traducció Literària

Calendari: abril 2012-juliol 2013. www.idec.upf.edu/dtlo1

Programes d'Actualització Professional

Desenvolupament i Aprenentatge de la Tècnica MI (Música i Imatge)

Calendari: del 2 al 6 de juliol 2012. www.idec.upf.edu/pap047

Musicoteràpia des de la *self-experience*

Calendari: del 2 al 6 de juliol 2012. www.idec.upf.edu/pap048

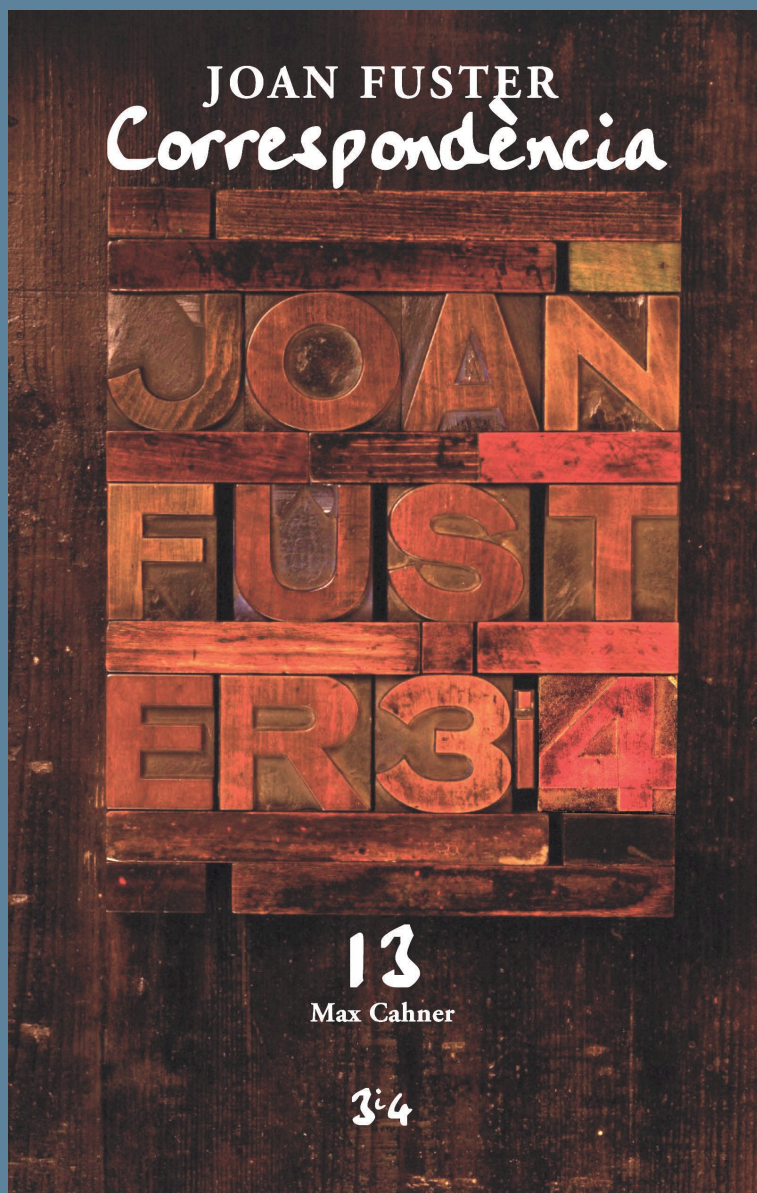
Eye tracking per a estudis d'usabilitat a la web

Calendari: del 7 al 30 de maig 2012. www.idec.upf.edu/pap049

SEO i *social media*

Calendari: del 5 al 28 de juny 2012. www.idec.upf.edu/pap052

Avançament editorial

Joan Fuster.
Correspondència
(Vol. 13) amb Max Cahner
Edicions 3i4, març 2012

L'epistolari Fuster-Cahner és la mostra d'una amistat forjada sobre la base d'un anhel de país. Se'ns presenta un altre capítol de la història de la cultura catalana, de primera mà de dos dels seus homenots més destacats.

De la revista 'Germinàbit' a la revista 'Serra d'Or', de la creació d'Edicions 62 i l'inici de l'editorial amb 'Nosaltres, els valencians' al projecte de la Gran Enciclopèdia Catalana, creada per Max Cahner i en el qual Joan Fuster figurava d'assessor. Però la relació epistolar supera ràpidament la mera relació editorial i emprèn més projectes, com uns col·loquis entre universitaris catalans i valencians. L'amistat es va mantenir fins al final i, com no podia ser d'una altra manera, Fuster es va posar al costat de Cahner en la greu crisi financera de l'Enciclopèdia, que arrossegà també Edicions 62 i que va comportar la sortida de Max Cahner de totes dues empreses al final de 1969 i la seva ruïna econòmica.

La correspondència es publica coincidint amb els cinquanta anys de la creació d'Edicions 62 i de la publicació de 'Nosaltres, els valencians'.

Max Cahner a Joan Fuster
 Barcelona, 27 de juny del 1967

Benvolgut amic:

He estat uns dies fora, i de retorn he trobat la teva carta que acompanyava el pròleg a les Obres completes. Em sembla adequat.

En Carbonell m'ha informat sobre les converses que va tenir amb tu sobre coses de l'editorial. Confio que la Història del País Valencià arribarà a publicar-se sencera algun dia.

També estic informat sobre els teus desitjos respecte al pròxim llibre d'assaigs per a «l'abast» i sobre les gestions respecte a la Revista de Catalunya.

L'edició de Nosaltres, els valencians en castellà ens duu més problemes del previst. El «Servicio de Orientación Bibliográfica» no l'ha admès a dipòsit amb l'excusa que com que Ediciones Península no està registrat al Ministeri, es tracta d'una edició clandestina. De fet, nosaltres hem complert amb la Llei de Premsa, i això ho reconeixen, tàcitament, els funcionaris del «Servicio», però que ells compleixen ordres del senyor Robles.¹ No solament ens han aturat aquest llibre, sinó tots els castellans que segueixen!

Confio que tot s'arreglarà. Estem en període d'oficis i instàncies. Ja t'aniré informant.

Records de l'Eulàlia.

Cordialment,
 Max

Joan Fuster

[Carta manuscrita. Capçalera: «Max Cahner|Iradier, 32| Barcelona-17». Arxiu Joan Fuster. Sueca.]

109

Joan Fuster a Max Cahner i Eulàlia Duran
S[ueca], 11-XI-[19]70

Don Max i donya Eulàlia
(o, si cal, donya Eulàlia i don Max).
Barcelona

Distingidíssims amics:

Tot i que són tres quarts de set del matí, i que em trobo molt cansat després d'una llarga operació d'escriptori, no sé estar-me de posar-vos quatre ratlles per explicar-vos una petita anècdota. Resulta que, serien les dotze o quarts d'una –fa una estona–, han trucat a casa i, en obrir la porta, m'hi he trobat amb un almogàver del poble del costat. Aquest individu transportava de Cullera a València una benemèrita ànima conferenciant (un professor d'arqueologia), i aprofitava el pas per Sueca per comunicar-me una preciosa iniciativa. Diu que volen organitzar un homenatge a l'ex-editor Cahner, a València. Com una mena d'«acto de desagravio al Sagrado Corazón de Jesús». «Per fotre la burgesia catalana», deia aquell noi (que, naturalment, és un propietari rural bastant considerable). La meua primera reacció ha estat de perplexitat, com ja podeu suposar. La meua segona reacció ha estat una pura estupefacció, quan el promotor de l'homenatge em confessava que la cosa consistiria en un cycle de conferències per exaltar la personalitat del mitològic Cahner a base d'intervencions orals tan oportunes com la de l'il·lustre crític don Josep Maria Castellet i la del professor de París mossèn Pierre Vilar. Hi ha hagut una mica de sort, i l'individu en qüestió i els seus acompanyants arqueòlegs han marxat de seguida. Però he de confessar que m'han deixat tremendament optimista. Viva, viva! Encara hi ha fe a Israel! I m'he posat a la màquina, i d'una tirada he escrit una dotzena d'holandesos (no per a Edicions 72, hélas!).¹ Sospito que don Eliseu Climent deu haver fomentat la preciosa iniciativa. Malgrat la fatiga que em domina, no puc aguantar-me l'entusiasme. Si les multituds indígenes dediquen una setmana acadèmica a honor del senyor Cahner, m'hi incorporaré efusivament. Potser tot això no representarà una compensació a les «pèrdues» passades (no són «pèrdues», Max: van ser «despilfarro», i perdona la impertinència i el castellanisme). Però la bona intenció no pot ser més commovedora. Ja m'agradaria sentir el senyor Castellet «homenatjant» el seu ex-amo. Ni que fos a València! En fi...
Bé: ara ja són les set. Plego i me'n vaig a dormir.

Respectuosament,
Joan Fuster

Max Cahner

[Carta mecanografiada amb signatura manuscrita. Arxiu Max Cahner. Sant Vicenç de Montalt.]

1. Fa referència a Curial Edicions Catalanes (Barcelona, 1972), editorial fundada per Max Cahner, que la dirigeix. Ha editat els magnes Dicionari etimològic i complementari de la llengua catalana i Onomasticon Cataloniae, de Joan Coromines.

Martí Crespo

Barcelona, capital de la mobilitat

Del 27 de febrer a l'1 de març, la capital catalana ho ha tornat a ésser, també, del món de les telecomunicacions i els mòbils.

Per setè any consecutiu, la capital catalana ho ha estat també del món de les telecomunicacions, del 27 de febrer a l'1 de març. El Mobile World Congress, la fira mundial més important del sector, ha aterrat a Barcelona amb unes xifres que demostren el pes creixent dels mòbils i de la mobilitat: seixanta-cinc mil professionals, mil quatre-centes empreses inscrites, setanta mil metres quadrats d'exposició, plena ocupació hotelera i dos-cents setanta-cinc milions d'euros d'impacte econòmic previstos. 'Redefinint el mòbil' era el lema d'enguany, que deixa clar que l'interès supera els terminals estrictes i s'eixampla al concepte de la mobilitat.

I és que la fira d'enguany ha arribat justament amb unes xifres

que marquen clarament un canvi de tendència en aquesta direcció: així com les connexions a internet des de l'ordinador han caigut cinc punts en un any a escala mundial, l'accés a la xarxa des dels dispositius mòbils (telèfons intel·ligents i pissarretes, per exemple) ha augmentat més de quatre punts. De fet, des de 2008 el percentatge de persones que fan servir el mòbil amb connexió s'ha duplicat any rere any.

Per aquest motiu, i amb permís de les nombroses i habituals presentacions de nous productes dels grans fabricants de mòbils del planeta, al Mobile World Congress cada any agafa més embranzida l'anomenat App Planet, el pavelló dedicat íntegrament a les joves empreses (dues-centes, en són enguany) que desenvolupen

aplicacions i serveis basats en la mobilitat.

I per això, també, aquests dies han desfilat per l'atapeït programa de conferències del congrés no solament ponents destacats del sector del mòbil com els consellers delegats de Google, Eric Schmidt; de Nokia, Stephen Elop, i d'HTC, Peter Chou, sinó també alguns directius d'empreses de sectors a priori allunyats de les telecomunicacions, però amb interès per acostar-s'hi i convergir-hi, com BestBuy, EA, eBay, Facebook, Ford i Visa.

Les operadores, a l'ombra

Cal no oblidar, amb tot, que el Mobile World Congress no és, de fet, un aparador de nous productes com pot ser el desenfadat saló d'electrònica de consum CES de Las Vegas. I és que al darrere hi ha GSMA, una organització que representa els interessos dels operadors de mòbil de tot el món. El gran valor de la fira, doncs, continuen essent els tractes i acords entre companyies de telefonia, fabricants de mòbil

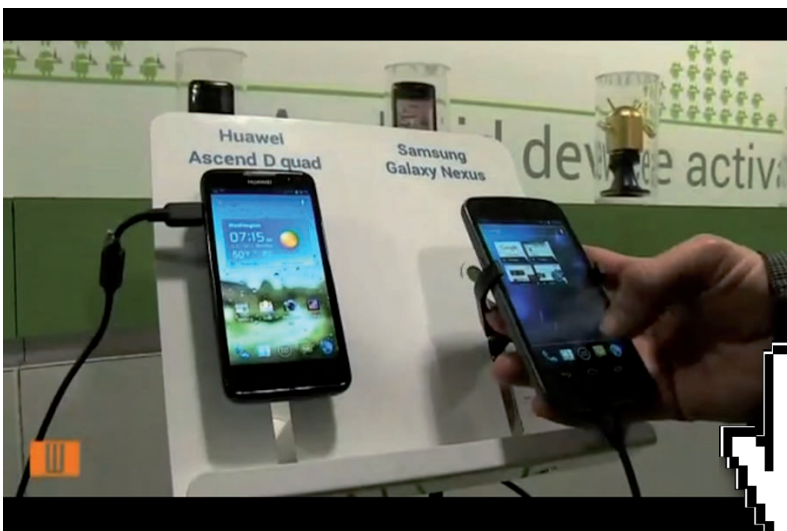
i administracions. Això explica, per exemple, que un 30% dels seixanta-cinc mil visitants al firal de Barcelona han estat alts directius d'empreses del sector, o que gairebé cent cinquanta delegacions especialitzades en telecomunicacions de governs de tot el món hi hagin estat presents. Com s'afanya a recordar l'organització, entre el 27 de febrer i l'1 de març hi ha hagut a Barcelona l'aplec més important de delegacions ministerials de tot el món, més enllà de l'ONU.

A Barcelona, fins el 2018

El Mobile World Congress, anteriorment anomenat 3GSM World, va arribar per primera vegada a Barcelona el 2006, i ja no se n'ha mogut. El juliol passat, l'entitat organitzadora, GSMA, va optar per mantenir la capitalitat de l'esdeveniment de l'any en el terreny de la mobilitat a Barcelona com a mínim fins el 2018. La presència durant quatre dies cada any dels principals actors de la telefonia i les telecomunicacions a la ciutat ha estat un revulsiu per al sector a casa nostra, que

cada any veu com augmenta en volum d'actors i de negoci. Així, enguany han estat presents al congrés mig centenar d'empreses catalanes, el triple que no l'any passat, que aprofiten aquests dies el MWC com a trampolí amb una oferta molt heterogènia d'aplicacions i serveis mòbils. Cinc centres tecnològics catalans, la Fundació i2CAT, Barcelona Media, Neàpolis, el Centre Tecnològic de Telecomunicacions de Catalunya i Barcelona Digital-Centre Tecnològic, per la seva banda, han aprofitat el congrés com a aparador de la seva tasca en el terreny de la tecnologia mòbil.

I les expectatives són de creixement, en aquest sector, en paral·lel amb l'ampliació del firal. I és que el 2012 és l'últim any del MWC a l'espai de Fira de Barcelona a Montjuïc: l'any vinent el saló es traslladarà al recinte de la Gran Via, per respondre al creixement que ha experimentat. I Barcelona, com a capital mòbil mundial fins el 2018, veurà com es creen tot d'activitats, centres i laboratoris especialitzats en la mobilitat. ■■

Vegeu el vídeo de VilaWeb TV de la principal fira de telecomunicacions mundials, on el vivíssim sector de la mobilitat estableix contactes i exposa novetats.

Vicent Partal

Mòbils o EuroVegas?

MOBILE^{TM}
WORLDCONGRESS

Barcelona | 27 February – 1 March 2012

Els beneficis a curt terme d'EuroVegas, en llocs de feina, són dignes d'estudi, tal com tenim les coses, però els perills que implica aquest negoci i aquest negociant, per què no dir-ho?, em semblen excessius.

Barcelona ha tornat a obrir la fira mundial del mòbil, una gran iniciativa d'èxit que situa la ciutat en el mapa i que, amb l'anunci de la capitalitat mundial del mòbil, esdevé, a més, una jugada transcendent de futur. Però, bo i havent guanyat un envit tan dur com aquest, encara discutim, curiosament, propostes de signe diametralment oposat, com la d'EuroVegas.

Dic curiosament perquè la capacitat demostrada per la ciutat, i el país, de digerir, projectar i consolidar en un període llarg de temps un certamen com el del mòbil és extraordinària. Jo encara recorde quan a Barcelona ens queixàvem que no teníem capacitat de fer res gros en l'àmbit de la tecnologia i envejàvem coses que, vistes des d'ara, són minúcies, com la fira Simo de Madrid.

Passats els anys i mirant el món de cara i amb ambició, Barcelona ha reeixit a obrir una via molt gran de futur gràcies a la indústria del mòbil. Que podria consolidar-se més enllà de la fira i tot, amb la

tranquil·litat de tenir pràcticament assegurada la condició de ser-ne la seu tota la dècada.

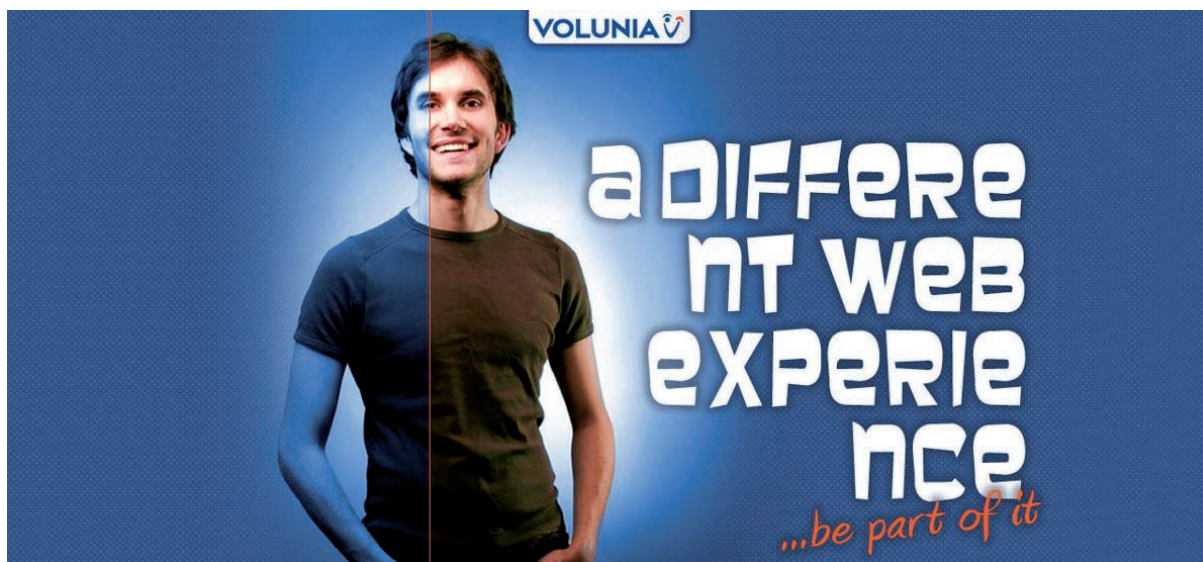
És evident que amb això no en tenim prou, de cap manera, per a resoldre els mals econòmics. Però sí que marca una diferència i exemplifica un concepte de ciutat del qual molts ens sentim orgullosos. Si Barcelona arriba a ser la primera 'smart city' del món, no parlarem de cap mena de banalitat. Com tampoc no és banal, és clar, que algú proposi de convertir-nos en el gran casino d'Europa.

Cap de les dues coses són banals, certament, però, a mi, em sembla que són contradictòries, jugades contràries. Els beneficis a curt terme d'EuroVegas, en llocs de feina, són dignes d'estudi, tal com tenim les coses, però els perills que implica aquest negoci i aquest negociant, per què no dir-ho?, em semblen excessius. Sobretot si la ciutat i el país tenen uns altres referents indiscutibles com aquest que ha obert les portes a Montjuïc del 27 de febrer a l'1 de març.

Martí Crespo

Volunia, el cercador social

No ha nascut per competir amb Google i els grans cercadors, sinó per complementar-los. Vol esbotzar la barrera entre les cerques i les xarxes socials.

Volunia, la contracció de les paraules italianes 'volo' i 'Luna', és el nom d'un nou cercador del qual es comença a sentir parlar a la xarxa. Llançat en fase de prova el 6 de febrer a la Universitat de Pàdua, allà mateix on Galileo Galilei va establir la ciència moderna, Volunia es presenta com un cercador de nova generació, que vol superar la manera com cerquen Bing, Google i Yahoo!

El professor Massimo Marchiori, un dels investigadors clau en el desenvolupament del World Wide Web (WWW) i ara mateix al darrere d'aquesta iniciativa, explica que el caràcter revolucionari de Volunia és

que combina el motor de cerca tradicional amb les xarxes socials.

Volunia, com el cercador semàntic Wolfram Alpha fa tres anys, no ha nascut per competir amb Google i els grans cercadors, sinó per complementar-los trencant la barrera entre les cerques i les xarxes socials. Així, quan dues persones es creuen en una recerca, els permet interactuar en temps real per mitjà d'un xat.

De moment, Volunia es troba en fase de prova i només el poden fer servir cent mil internautes amb invitació, però es preveu que quan estigui operatiu s'hi podrà accedir en una dotzena de llengües i

des de tota mena d'aparells, d'ordinadors a portàtils, pissarretes i mòbils.

Massimo Marchiori, matemàtic i enginyer informàtic, va participar amb Tim Berners-Lee en el desenvolupament del World Wide Web (WWW) i considerat l'inspirador de l'algoritme PageRank de Google, és la cara de Volunia, tot i que l'inversor principal del nou cercador és l'emprenador sard Mariano Pireddu.

En [aquesta notícia](#) del bloc de blocs Global Voices es comenta el ressò que ha aixecat Volunia en la blocosfera italiana. ■

Bel Zaballa

'Fes-me fòlou, que et vull enviar un DM'

Parlem amb Màrius Serra, Marta Rojals i Roc Casagran sobre el nou vocabulari sorgit amb la irrupció de les xarxes socials i els telèfons intel·ligents.

Fer 'follow', enviar un DM, fer un 'whatsapp', 'feisbucar', actualitzar el perfil... Si cap expressió d'aquestes us sembla xinesa, és que pots ser sou massa 'upuntzero'. Si no voleu deixar de ser-ho, us recomanem de no continuar llegint.

Els telèfons intel·ligents i les xarxes socials en han envaït, també amb tot de termes que s'incorporen al vocabulari quotidià. 'És l'evolució de la llengua, però que ara és molt ràpida', diu l'escriptor i verbívor Màrius Serra. D'aquest nou llenguatge, en parlem amb ell i amb els escriptors Marta Rojals i Roc Casagran; tots tres usuaris més que habituals de les xarxes socials.

'Com que no sóc gens de parlar per telèfon, alguna vegada m'he acomiadat

d'algú dient, en lloc de 'ens truquem': 'ens whatsappegem' o 'ens essemassem' (no sé com s'escriuria, però pronunciat a l'occidental)', explica Marta Rojals, que recorre força a verbs nous amb el sufix -ejar: 'xatejar, uatsapejar, mailejar, feisbuquejar, postejar, tuitejar... però també: fer un xat, fer un escaip, i fer un messenger'.

Servidor, correu, perfil, mur, piular...

'Molts dels mots amb què ara ens omplim la boca seran efímers --considera Màrius Serra--. En canvi, n'hi ha, i són els que m'interessen, que cada dia pugen més: servidor (avui parlar de servidor ja no és parlar d'una persona), correu (ara s'ha d'especificar si no és electrònic), perfil... Aquest últim mot és una de les grans aportacions de les

xarxes socials, que han donat un nou sentit, gairebé d'identitat, a una paraula que ja existia: 'Ja tens perfil a Twitter?' Quina foto tens de perfil?, diem. I la gran troballa de Facebook és el mur, el suro on penges tot allò que vols tenir a la vista.'

Piulem o 'tuitem' o 'tuitegem'? És un dels grans debats lingüístics de l'era Twitter. 'En aquest cas, el terme piular em sembla molt eficaç --diu Serra--, però jo no faria bàndols, al contrari: una llengua rica és aquella que té un ventall de sinonímia ampli, cosa que en general es perd. En uns altres casos --continua--, hi ha invents que no acaben de quallar. Per exemple, tinc molts dubtes que acabem dient whatsapp, perquè és una fonètica forçada.'

Llegiu-ne l'article complet

Febrer 2012

1

Mas llueix sintonia econòmica amb Rajoy i aparca 'l'agenda catalana'

S'ha mort l'economista Fabià Estapé

Google censurarà els continguts de Blogger en alguns països

El PP recupera el Pla Hidrològic

S'acosta la gran onada de fred siberià

Entitats històriques exigeixen un pacte fiscal per Catalunya

Homenatge blocaire a Sílvia Martínez

S'inaugura l'exposició 'Ferran Adrià i elBulli. Risc, llibertat i creativitat'

2

El govern espanyol pressiona els bancs per fusionar-se abans del juliol

El Parlament Europeu avala el concert econòmic

Prop d'1,3 milions de desocupats

3

Zapatero s'acomiada atribuït a factors externs la greu crisi a Espanya

Zaplana, possible nou president de RTVE

Intersindical Valenciana emprèn una campanya per retirar diners del banc

La Generalitat de Catalunya tanca el 2011 amb més dèficit del previst

4

Rubalcaba dirigirà un PSOE partit per la meitat

Per molts anys, Ovidi

Rússia i la Xina veten la resolució de l'ONU sobre Síria

Tornen els garrotweets a la xarxa amb el Transglosadors de Barcelona

5

Alemanya confirma la simpatia de Juan Carlos pels sediciosos del 23-F

6

L'art i el país perden Antoni Tàpies

Presenten la T-11, per viatjar de ranc amb una T-10 exhaurida

Comença l'embargament a Carlos Fabra

BitTorrent vol revolucionar l'streamig

Febrer 2012

7

Plantada al congrés contra l'homenatge de PP i PSOE a Fraga

Mascarell esbronca Joel Joan

El Centre d'Art Contemporani de Barcelon s'ubicarà finalment a Fabra & Coats

8

La visita del papa a València, a judici per la corrupció

Morera: 'Compromís encetarà el 31 de març una nova etapa'

El Suprem admet a tràmit la demanda contra la llei Síndic

9

Garzón, inhabilitat onze anys per les escoltes del cas Gürtel

L'excés de velocitat, causa de l'accident segons Renfe d'un tren a l'estació de Mataró

ACPV esquiva l'embargament pagant 456.000 euros

El sector empresarial valencià fa el buit a Rodrigo Rato

10

El govern espanyol aprova una agressiva reforma laboral

Jordi Hereu deixa l'Ajuntament de Barcelona

L'emissió de TV3 a Catalunya Nord ja és legal

Un detingut durant la protesta contra Camps davant la Universitat d'Elx

El poder judicial espanyol protegeix Urdangarin

Berga i Arenys de Munt, cap a la insubmissió fiscal

El Twitter bull amb Marc Crosas per haver proposat xiular l'himne espanyol

11

Artur Mas aplaudeix la reforma laboral

El Reverend Billy carrega contra els bancs en una acció al centre de Barcelona

El Raval, la milla d'or de la cultura

El Dia Mundial de la 'Felicitat'

12

Disturbis a Grècia mentre el parlament debat el pla d'austeritat

Puigdemont: 'Catalunya necessita la independència'

S'ha mort la cantant Whitney Houston

Inaugurat el monument de Barcelona als castellers

Escola Valenciana reclama un gran consens contra les retallades

---

13

El president del Suprem compara el català amb el mandinga

Quin preu ha de pagar Grècia? Les mesures del pla d'auteritat grec

---

Cetrencada: Vegetarisme, trencant prejudicis

El periodisme de dades ja té premi

14

L'aeroport sense avions de Castelló s'ha de refer per un error de construcció

Entrevista amb Bartomeu Marí, director del MACBA

Els Amics de les Arts, explorant un nou univers

Tonetxo Pardiñas: 'Hem d'abandonar l'autocensura sobre la llengua'

Revista Mètode: Embarassos per encàrrec

15

CiU, PP i Laporta aproven la polèmica reforma de la Corporació de Mitjans

---

L'abstenció del PP permet aprovar el pressupost

Tota l'oposició abandona les Corts per l'expulsió de Mònica Oltra

---

Tallen la llum de l'Ajuntament de València per impagament

El govern espanyol recupera el corredor central pels Pirineus

---

Sant Pol contra la imposició judicial de la bandera espanyola

---

La Magrana reprèn el rumb després de mesos d'indefinió

La Societat Coral el Micalet manté enesa la flama de la llengua catalana

---

16

Mas a Le Monde: 'Catalunya podria ser perfectament un estat en la UE'

TV3 tancarà les emissions per satèl·lit l'1 de maig

S'inagura l'exposició 'Nosaltres els valencians 1962-2012'

L'empresari gironí Joaquim Vidal compra El Punt Avui

17

La xarxa s'inunda amb la reclamació #FabraVolemTV3

La premsa brasilera torna a assenyalar Sandro Rosell

Febrer 2012

El govern retallarà al juny un 3% del sou anual dels funcionaris

---

Dimiteix el president d'Alemanya per un escàndol de corrupció

18

Clam a Castelló per TV3

Ballester torna a acusar Urdangarin d'apropiar-se de diner públic

---

Marçal Sintes: 'Vull donar continuïtat al CCCB, que és una història d'èxit'

19

Manifestacions multitudinàries contra la reforma laboral

Rajoy: 'La reforma és justa, bona i necessària'

Indignació per la possible ocultació d'informació en l'accident del metro de València

---

Solidaritat presentarà el 2013 la proposta de llei per la independència

---

20

Vesprada de violència policíaca al centre de València

Santander, BBVA, Popular i Ibercaja presenten ofertes de compra per Unnim

---

Òmnium proposa al PP que retorni les subvencions que rep per destinar-les a la sanitat pública

---

Comença la restitució dels papers espoliats a famílies, partits i sindicats

---

21

Clam a València perquè dimiteixi Sánchez de León

Pep Guardiola dona suport a Òmnium, després de l'atac del PP

Un paquet ofimàric obert i lliure

Sant Pol de Mar penja la bandera espanyola a l'ajuntament

La UE arriba a un acord sobre el segon rescat de Grècia

22

Sala i Martín: 'La mentida de Rosell sobre Viladecans ha estat descoberta'

Dació en pagament per a família 'al llindar de l'explosió'

Dimiteix Jacobo Palazón, director en funcions d'IB3

23

Jordi Pujol: 'Els catalans ja no tenim constitució que ens empari'

Escàndol al congrés pel vet del PP a Alfred Bosch

L'Espai Mallorca continuarà sota el nom d'Espai Illes

24

Marxa de torxes per Emili Darder

Imma Monsó guanya el Premi Ramon Llull amb 'La dona veloç'

El diari Público tanca la seva edició impresa

França reconeix el Consell Nacional Sirià com a 'interlocutor legítim'

Emili Teixidor, primer doctor Honoris Causa de la Universitat de Vic

---

25

Grans marxes a Alacant, Castelló i València contra les retallades

---

Françina Armengol, nova secretària general del PSIB

Urdangarin dóna les culpes al seu soci i protegeix la família

---

L'expresident de SGAE cobrarà una pensió de 23.000 euros mensuals

26

Desconvocada la vaga als busos del TMB de demà

Urdangarin va continuar vinculat a Nóos fins el 2008 contra la petició del rei

---

27

El dèficit espanyol del 2011, molt més alt que no es preveia

Cremen la bandera espanyola de l'Ajuntament de Sant Pol

Barcelona, capital de la mobilitat

Desconvocada la vaga als busos de TMB

S'ha mort l'arquitecte i urbanista Manuel de Solà-Morales

'The Artist', gran triomfador dels Oscar

Garzón, absolt en el cas dels crims del franquisme

28

Fabra vol que TV3 torni, però exigeix el nou múltiplex

Indignació per les filtracions contra la filla d'Enric Morera

---

Manel, Anna Roig, els Quicos i Botifarra, premis Enderrock per votació popular

---

Catalans del món comencen una campanya contra el tancament del satèl·lit de TV3

29

Milers d'estudiants surten al carrer en defensa de la universitat pública

---

Navarro insisteix en el model federal per al pacte fiscal

El sou de Fainé a 'la Caixa' es va mantenir en 2,69 milions d'euros el 2011

Un assessor de Barberà va encendre la difamació contra la filla de Morera

W A N T U N

ANÒNIM X

el nou i esperat disc dels WANTUN

 facebook.com/wantun

facebook.com/discograficapicap

 @wantun

www.wantun.com

@picap

www.picap.cat

Els vídeos més vists de VilaWeb TV

Tota l'oposició
abandona les Corts
per l'expulsió de
Mònica Oltra

Sèrie 'Implicats'
amb Miquel
Calçada

'Veriueu-ho' de
Xavi Castillo i
les retallades en
educació

Aquest mes a VilaWeb

Aquest febrer l'Espai VilaWeb ha acollit unes quantes activitats culturals: d'entrada destaquem la participació del periodista Miquel Calçada al cicle Implicats de +VilaWeb. L'estada d'un any i mig als Estats Units li ha permès de reflexionar sobre el seu futur i el de Catalunya. Tothom qui l'ha sentit piular darrerament es demana a quin partit s'apuntarà a fer política. Ha anat a aprendre'n a Syracuse, a l'estat de Nova York, i torna amb un pla que encara no detalla. Diu: 'És absurd pensar ara en un partit d'esquerres o de dretes. La prioritat és una altra i la resta ja vindrà després', respon quan un participant li demana directament quina serà la plataforma d'aterratge. 'Ara cal treballar per convocar el referèndum. I jo descarto qualsevol partit que no sigui d'estricta obediència catalana.' El cicle Implicats de +VilaWeb convida una vegada el mes un personatge del món cultural i polític del país i l'acosta a la comunitat de lectors del diari.

Més enllà del vi

L'enòleg i divulgador de la història i la cultura vinícola, especialment del País Valencià, Joan C. Martín, va presentar el seu llibre 'Valencians contra la fil·loxera'. El llibre va més enllà del vi. Martín hi descriu un País Valencià molt diferent dels tòpics, solidari, arrelat en una profunda cultura del treball i del respecte, que va aconseguir una proesa: aturar quaranta anys una plaga que havia arrasat la resta d'Europa.

L'ofici de traduir i corregir al Què Llegeixes?

I els actes presencials del fòrum Què Llegeixes? van convidar Tina Vallès i Xavier Pàmies per explicar els oficis de traduir i corregir llibres. Com ha d'afrontar un traductor un text? Quines llibertats pot prendre's un corrector? Qui marca els criteris sobre què s'accepta en un text, l'autor, el corrector, l'editorial? Amb aquesta sessió es va posar punt final al segon cicle de les presencials de Què Llegeixes, que ha tractat sobre els 'cinc oficis per a un mateix somni: el llibre'.

La sectorial de cultura de l'Assemblea Nacional Catalana es posa en marxa

El dia 17 de febrer es va fer la presentació pública de la sectorial de cultura de l'Assemblea Nacional Catalana. A la reunió, hi va participar el coordinador del grup, l'escriptor i membre de la junta de l'Ateneu Barcelonès Sergi Jover, i la membre del secretariat de l'ANC, Núria Jàvega. També hi va assistir l'escriptora Maria Mercè Roca; la presidenta del PEN Català, Carme Arenas; el crític Alex Broch; el director de l'Atlàntida, Lluís Vila d'Abadal, entre més.

Fotoperiodisme

El fotoperiodista Lluís Brunet ha començat un curs de fotografia el 28 de febrer a l'Espai VilaWeb. Consta de tres mòduls: sobre el llenguatge visual, la imatge digital i la càmera fotogràfica. Es poden fer o separatament o plegats. Brunet va començar fent de fotògraf 'freelance' el 1969, i des del 1987 experimenta amb les imatges digitals. També coneix l'ensenyament, car durant vuit anys va fer classe i va col·laborar amb CITM de la UPC, de Terrassa.